

HE

BS1195
23
1.25
1891

FONDO ESTATE
VALVERDE Y TELLEZ

MEMORIALE

COMMENTARIORUM CORNELII A LAPIDE

IN SCRIPTURAM SACRAM

AD USUM PRÆSERTIM PRÆDICATORUM.

A

AAR

AARON princeps ecclesiasticos tantum, minor Mose, *Psalm.* II, 9, 20. Aaron in quo fuerit Moysi par, X, 456, 1. Quomodo Moysen juverit, I, 457, 2. Quare petierit inaures ad aureum vitulum conflandum, 722, 2. An vitulum aureum fieri permettens possit ab idolatria excusari, 723, 1; XVII, 476, 2. Aaron uxorem duxit e tribu Juda, XIX, 417, 1.

Aaron est per Moysen consecratus pontifex, X, 451, 1. Fuit pontifex in una familia Abrahæ, XIX, 412, 2. Ejus in sacrificando primitus, earumque ordo et series, II, 51, 2. Ejus sacrificia igni colitus missus absumperit, X, 460, 2. Offerebat per se et suos Deo sacrificium carnæum, et thymiam suaveolens, *ibid.*, 461, 2. Fuit seques- ter populi apud Deum, XI, 538, 2. In dubius legem Dei interpretabatur, X, 462, 1. Quomodo populum bendificerit, 238, 1, 2. Quomodo fuerit propheta, I, 457, 2. •

Aaron quomodo vitam Deus prorogarit, et hono- rem contra amulos defenserit, XIV, 571, 2. Et invidentes sacerdotium a Deo castigati, X, 462, 1. A Deo ejus gloria accumulata, *ibid.*, 463, 1. Ejus solis virgo floruit et fronduit, *ibid.* Virga ejus lorens, fuit alia a virga Moysis, II, 281, 1. Fuit virgo viatoria, *ibid.*, 2. Fuerunt omnes virge simul trodecim, 282, 1. Quomodo virga Aaronis floruerit et germinarit, *ibid.* Fuit amygdalina, *ibid.* Triplet in ea florentia miraculum, *ibid.*, 2. An semper man- serit florens, *ibid.* Quam apposite Deus amygdalina virga fuerit usus, *ibid.* Symbolica indicat haec virga, qualis debeat esse custos, *ibid.* Allegorico significat Christum, 283, 2. Item B. Virginem, *ibid.* Quid anagogie significet, *ibid.* Omnes Levite ejus ministerio addicte fuere: acceptit a Deo vici-

mas, primitas, oblationes, X, 453, 1. Si abunde et ad satiem tæ annona Deus providit, *ibid.*, 2. Ingens ejus prærentus, *ibid.* Sacerdotium illius familiæ perenne promist Deus, 456, 2; 461, 1, 2. Quia gloria sit: Deo donatus, *ibid.* Solis ejus posteris pontificis ut fuit ab eo adductus, 460, 1. Ejus variae dotes, minor Dei, veritas, pax et aquitas, zelus amarum, XIV, 571, 2, et seq.

Aaron fuit typus et figura Christi, I, 475, 1; X, 456, 2; 460, 2. Num minorem esse Christo septem argumentis ostenditur, XIX, 413, 1. Ejus sacerdotium promittitur a Davide aicolegium per sacerdotium Christi, 419, 1. Aaronici sacerdotes et sacrificia non poterant colum reservare, 437, 1. Aaronici et Christus in quo differant, 422, 2. Aaron et Levites, respectu melchisedech et Christi, non sacerdotes, sed laici erant, 414, 2.

Quando et quanto anno mortuus sit, II, 302, 2. Ejus mortis varia privilegia, *ibid.* Octo encomia Aaroni, X, 453, 2. Aaron cum Moyse fratre comparatur Basiliæ et Nyssene fratribus, I, 488, 1.

ABADDON, rex locustarum, est diæmon verus, XXI, 204, 1. Abaddon rex quid significet, et unde derivetur, 207, 4.

ABDEMELECH an nomen proprium, an appellativum, XII, 265, 1. Jeremiam ejac edixit, *ibid.* Solus ideo evasit cladem urbis, *ibid.*

ABDIAS, quis fuerit, XIV, 4, 1. An fuerit discipulus Elie, *ibid.* An fuerit tertius pentacostärhus ab Ochozia ad Elam missus, qui Prophæts sub Achab latentes aluit, *ibid.*, XV, 278, 2. An item cum Abdia missus ad docendum in civitatibus Iudeæ, *ibid.* Abdias prophete duo fuerant, XIV, 199, 2. Quando floruerit Abdias de quo agitur, XI, 59, 2. Fuit conseruus Osæ, Amos, Jeæl, Mi-

007701

rham. XIV, 2. 4. Quando cooperit prophetae, 1, 1 et nol. Sub tempore Ieremia propheta, it, 2, 1. An fuerit Idmæus, *ibid.*, 2. Fuit Sichimita, 3, 1. Iesus sepulcrum ubi, *ibid.* Fuit typus Christi, *ibid.*

Quid Abdias prophete, XI, 43, 1; XIV, 4, 4. Est omnium Prophetarum minimus et brevissimus, XIV, 3, 2. Ejus brevitatis elogium, *ibid.* Abdias pars magna in Ierusalem continetur, XII, 3, 1. Utrum cum Abdias in variis locis concinat cum Ieremia, in suis usus converterit Abdiam, an Abdias Ieremiam, XIV, 2, 1, *not.* Eius hieroglyphica, XIII, 253, 2. Eius adaga, 271, 4.

ABEL unde dictus sit, VI, 76, 4. Quid hebreus nomine et tropologice significet, I, 114, 1; VIII, 13, 1. Oblitum Dei victimas pingues, I, 114, 2. Praestantiores victimas obliuii quam Cain, XIX, 473, 1. Epus fides, I, 115, 1. Abel et Caini inueni in discrepancy, quod ille cor summa Deo offerret, non hic, VI, 200, 1. Eius sacrificium per ignem coactus demissum placuisse sibi ostendit Deus, *ibid.* Suo sacrificio præsignavit sacrificium Christi, I, 115, 1. Quare a fratre occisis, XX, 671, 1. An occidens in agro Damasco, XIII, 532, 4; Quo anno natalis et mundi sit occidens, I, 113, 4, 2. Quomodo defunctus adhuc loquatur, XIX, 473, 2. Ejus sanguis clama vindictam Christi misericordiam, 508, 1. Abel mortuus est virgo, I, 114, 2. Ejus innocentia, virginitas, sacerdotium et martyrium, XX, 574, 1. Fuit propheta, XI, 43, 1. Abel fuit typus Christi, XX, 574, 2. Fuit typus Christianorum, Cain Judgeorum, XV, 496, 2. Si comparatur Gallus imperator, I, 115, 2.

ABELA oraculum sapientie, III, 518, 2. Erat academia, *ibid.*

ABELANI heretici qui respectu conjugibus abstineant, I, 114, 2.

ABESSAN, judex et princeps Israelis, fuit Bethleemites, XIV, 12, 2.

ABIAS, rex Iuda, quomodo tribus annis regnaret, III, 632, 1. Colit idola, 633, 1. Vincit Jeroboam in bello, *ibid.*, 2.

ABIAZATH indirecte amotus a pontificatu per Salomonem, III, 334, 2. Est nomen familie, 469, 2.

ABIAZAI sub humili oratione iram Davidis lenivit, VI, 21, 1; 519, 2. Nabao vitam conservavit, X, 232, 1.

ABILINA regio unde dicta, et ejus situs, XVI, 91, 1.

ABIMELECH fuit communis nomen regum Palestinae, I, 271, 1. *Psalm.* I, 202, in Argum, Abimelech rex Geraritarum, quomodo a Deo ponitus ob rapto Saræ, I, 237, 1. Fuit hic vir bonus, *ibid.*, 2. Fuit alius ab eo ad quem tempore famis abiit Israe, 271, 1.

ABIMELECH filius legitimus Gedeonis, III, 168, 2. Regnum aucti malis artibus, 171, 1. Auspicatur a sacrilegio et fratricidio, 172, 1. Non fuit verus princeps, nec a toto Israhel receptus, *ibid.*, 2. In gloria morte justus punitus, 178, 2.

ABISAG cur data David, III, 545, 1. Pult uxor Davidis, 546, 1. Significat sapientiam, 143, 2.

ABNEGATIONIS definitio, XV, 375, 2. Quid abnegare seipsum, 374, 2. Ahegatio secularis in quo consistat, XIX, 332, 2. In abrogatione concupiscentiarum sita est perfectio, *ibid.* Abnegatio sui necessaria, Job, 377, 2. Eius usus et fructus, *ibid.* Abnegatio sui intermitit animi tristitiam, XI, 370, 2.

ABNER non peccavit procurando Ishbosheth regnum, III, 449, 1. Sed peccavit procurando milites Iacob ad duculum, *ibid.*, 2. Occasio contumelias accepta ab Ishbosheth eius regnum transfert ad Davidem, 443, 2. Juste occidit Ascalon, 444, 1.

ABOMINATIO desolationis quae dicatur, XIII, 130, 2 et seq.; XV, 505, 2. Ea triplex est, XII, 423, 1. Abominationis desolationis fuit idolum ab Antioche Epiphanei in templo collocatum, XIV, 753, 2. Abominationes in Scriptura vocantur idola et idolothysa, 456, 1.

ABRAHAM, I. **ABRAHAMI ORTUS ET LOCUS.** Abraham quando natus, I, 168, 1. Abraham natus anno ducentesimo nonagesimo secundo a diluvio, VIII, 502, 2. Fuit ministrus nati fratrum, 179, 2. Unde dictus Hebreus, XIV, 35, 11. Quandiu cum Noe vixerit, VI, 445, 2. Cum Noe vixit 38 annos, XIX, 409, 2. Numquam idola coivit, I, 480, 1. Iacet, iuxta alios, antequam vocaretur a Deo, coheret idola Chaldaeorum, XI, 538, 1. Eo quod nulli adorare ignem, multas afflictiones passus est a Chaldaeis, IV, 251.

II. **Eius VOCATIO.** — Prae aliis Semitiis Abraham Deus sibi elegit, X, 174, 2. Semel tantum vocatus fuit in Chanaanam, I, 182, 1. Est et Chaldaea educatus, ne ab incoloram perversitate inquinaretur, XI, 177, 1. Abraham secutus est Deum vocantem, XIV, 31, 1. Ejus vocatio est typus vocacionis gentium, I, 182, 2. Reliqui omnis sua omnesque cognatos in Chaldaea, 183, 1. Spe premiorum suffulsus fuit, Job, I, 183, 1. Eius prompta obedientia, 2; V, 474, 2. Legem tum naturalem, tum positivam exacte servavit, X, 446, 2. Ejus fides omnia in Chanaan, quinque in rebus elixit, XIX, 76, 2. An eam illi Deus expresse nominari, 475, 2. Scivit se vocari in Chanaan, sed nescivit ad quam ejus partem, I, 184, 2. Ob hanc obedientiam et septem benedictiones promissa et preservata, I, 184, 2; XVIII, 539, 2. In eo omnes gentes erant benedicentes, X, 447, 1. Quomodo benedicte in ejus semine omnes gentes, I, 485, 1, 2; XVIII, 539, 1. In Chanaan habitavit quasi advena, non incola, ideoque semper in mobilis tabernacula, XIX, 476, 1, 2. Bis ex Haren ibi in Chanaan, I, 486, 1. Apparet ei Dominus, *ibid.* An peccaverit in Egypto dicendo Sarau, quia uxor erat, suam sororem esse, 187, 2. De divisione inter ipsum et Lot facta, 190, 1. Abraham cedens Lot nepoti meliorem regionem Pentapolis, a Deo in Chanaan dictatas fuit, V, 371, 4. Quomodo in Chanaan non passum pedis possedit?

ABR

dicatur, cum tamen ibi haberet sepulcrum, XVII, 472, 2. A quo sepulcrum emerit, an a filia Henor, an ab Ephron, 174, 1. Quomodo dominus totius terra factus sit, V, 326, 2.

III. **Eius BELLA.** — Quando ejus bellum contra Babylonios configerit, I, 193, 1, 2. Contra quos roges fuerit, 194, 1. An haberet justum illum bellum, 196, 2. Cur in bello quod gessit vocetur Hebreus, *ibid.*, 1. Ejus bellica fortitudo, *ibid.*, 2. Ejus Victoria, *ibid.* Ubi hoc bellum configerit, 197, 1. Ejus alias Victoriae, XI, 510, 2. Censetur ei datum, quod datum posterius, *ibid.* De iiis que peracto hoc bellum acta, I, 197, 1. Ejus genitostis nihil ex hoc bello ex preda volenter habere, 199, 2. Quibus de causa nihil habere volent, *ibid.* **Duis** cause ob causam abraham dedit decimas et honoravit Melchisedech, XIX, 413, 1. Decimas dans præcongovit Christi sacerdotum fore dignus Aaronico, 414, 2. In Melchisedecho honoravit Christum, *ibid.* Major fuit Aaron, sed minor Melchisedecho, XIX, 414, 2. Unde probatur minor fuisse Melchisedecho, IV, 259, 2. Quomodo in ejus umbribus dicatur Levi fuisse, XIX, 413, 2. Quomodo se cum sua posteritate subiecta Christo in persona Melchisedecho, 414, 2.

IV. **Eius OBEDIENTIA ET FIDES.** — Jussus immolare Isaicum, creditur quod Deus eum immolat a morte suscitare, XVIII, 36, 2; XIX, 479, 2 et seq. Octo stimulis Deus Abrahamum pungit in precepio immolationis Isaic, I, 243, 2 et seq. Ejus obedientia, et religio insigui in offrendo Isaic, XX, 127, 2; V, 474, 2; VI, 31, 1, 2. Abraham acutus obedientia et oblatione Isaac astutus est a Deo esse actus maxime iustitia, IV, 421, 2. Ejus animus virilis, X, 447, 2. Sapientia rorovit Abramum, VIII, 502, 1, 2. Ejus fortitudo in obedientia, *ibid.* Fuit martyris vivus et mortuus, X, 447, 2. In quo loco immolato Isaici debuerit fieri, I, 244, 2. Quam longe hic locus distans a domo Abraham, 413, 2. Quomodo dicunt tentans, et an a dæmoni visibiliter, XIX, 479, 2. Passus est tentationem triduum, I, 225, 2. An mentitus fuerit dicendo servis se cum Isaaci reversurum, *ibid.* An in hoc enim ejus virtus fuerit major, an Isaaci, 247, 1 et seq. Quomodo a Deo in hoc actu impeditus, 248, 1. Itero iterum tunc vocatus, *ibid.* De arieti surrogato in locum Isaici, 249, 1. Significat hic aries Christum crucifixum, *ibid.* Abraham hac obedientia meritit fieri pater Christi, I, 250, 2; XVIII, 532, 2. Omnia et promissa Deus servavit, quin et Messianum ex eo nasciturum promisit, X, 447, 1; XVI, 42, 2; 37, 4. Ex eo revera natus est Christus, XVI, 34, 1. Beneficium ei promissa, fuit justitia et salus per Christum, XVIII, 459, 1. Fuit ea duplex, 2. Ejus benedictio quid anagogie fuerit, XIV, 588, 1. Promissa posteriora a Deo benedictionem eorum nomine primus acceptavit, XVIII, 83, 2. Sua fide Deum glorificavit, sibi persuadendo eum promissa sua et posse et velle implere, XVIII, 88, 1, 2. Multis modis ea impleta sunt, XIX, 405, 1, 2. Has res est mundi per filios et per Christum, XVIII

Quia ea anagogice et allegorice significaret, 206, 1.

Apparet ei tres angelii, I, 220, 2. Suscipit eos, *ibid.* Ejus hospitalitas, 222, 1, 2. Quomodo cognoscitos esse angelos, 221, 1. Quomodo Abraham et Lot agnoverint angelos a si receptos, XIX, 514, 1. Quomodo eos adoraverit, *ibid.* Fuit ei revatum mysterium sancte Trinitatis, XVI, 454, 1. Quomodo angeli ei indicent interium Sodomæ, I, 223, 2. Quomodo pro Sodomis deprecetur, 223, 2. Fuit Atlas Sodome, XIV, 618, 1. Seipsum terram et cinerem vocat, Job, 332, 1.

V. **PROMISSIOES ABRAHAMI FACTAE.** — De promissione ei facta futura prolis, I, 222, 2. Licet signum promissionis sita facta a Deo petierit, tamen non dubitabat, sed firmiter ei creditit, XVIII, 88, 1. Quomodo id signum petierit, *ibid.*, 2. Quomodo crediderit sibi nasciturum problem, 86, 2. An fuerit impotens ad generandum absolute, an vero tantum respectu Saræ, I, 217, 1 et seq. Si seni rodita virginea generativa, XVIII, 88, 1. Ideoque emortuus genuisse dicitur, XIX, 477, 2. Abraham et Saræ in hac promissione rideant quid tropologia significet, I, 233, 1.

VI. **Eius OBEDIENTIA ET FIDES.** — Jussus immolare Isaicum, creditur quod Deus eum immolat a morte suscitare, XVIII, 36, 2; XIX, 479, 2 et seq. Octo stimulis Deus Abrahamum pungit in precepio immolationis Isaic, I, 243, 2 et seq. Ejus obedientia, et religio insigui in offrendo Isaic, XX, 127, 2; V, 474, 2; VI, 31, 1, 2. Abraham acutus obedientia et oblatione Isaac astutus est a Deo esse actus maxime iustitia, IV, 421, 2. Ejus animus virilis, X, 447, 2. Sapientia rorovit Abramum, VIII, 502, 1, 2. Ejus fortitudo in obedientia, *ibid.* Fuit martyris vivus et mortuus, X, 447, 2. In quo loco immolato Isaici debuerit fieri, I, 244, 2. Quam longe hic locus distans a domo Abraham, 413, 2. Quomodo dicunt tentans, et an a dæmoni visibiliter, XIX, 479, 2. Passus est tentationem triduum, I, 225, 2. An mentitus fuerit dicendo servis se cum Isaaci reversurum, *ibid.* An in hoc enim ejus virtus fuerit major, an Isaaci, 247, 1 et seq. Quomodo a Deo in hoc actu impeditus, 248, 1. Itero iterum tunc vocatus, *ibid.* De arieti surrogato in locum Isaici, 249, 1. Significat hic aries Christum crucifixum, *ibid.* Abraham hac obedientia meritit fieri pater Christi, I, 250, 2; XVIII, 532, 2. Omnia et promissa Deus servavit, quin et Messianum ex eo nasciturum promisit, X, 447, 1; XVI, 42, 2; 37, 4. Ex eo revera natus est Christus, XVI, 34, 1. Beneficium ei promissa, fuit justitia et salus per Christum, XVIII, 459, 1. Fuit ea duplex, 2. Ejus benedictio quid anagogie fuerit, XIV, 588, 1. Promissa posteriora a Deo benedictionem eorum nomine primus acceptavit, XVIII, 83, 2. Sua fide Deum glorificavit, sibi persuadendo eum promissa sua et posse et velle implere, XVIII, 88, 1, 2. Multis modis ea impleta sunt, XIX, 405, 1, 2. Has res est mundi per filios et per Christum, XVIII

34, 2. Si cur propheta Michæas det misericordiam, veritatem Jacobo, XVI, 151, 2, et 152, 1.

Quomodo adjurabat famulorum suum ut probaret uxorem ex sua gente filio quereret, I, 255, 1, 2. Cur noluit et ducovet Chananeam, 255, 1. Ipse tam sedulus in diligenda filio bona et proba uxore, propter secaus significat Deum Patrem, 250, 2.

VII. EUS NOMEN ET POSTERITAS. — Unde nomen accepit, XIV, 151, 2. Abram nominis etymon et significatio, XVIII, 559. Abram eisdem auditor litera H, XII, 477, 2. Cur id nomen mutantur sit in Abraham, I, 213, 2. Id nomen est auctum, et dictus Abraham proper fidei, ibid. Ex Abram dictus est Abraham: quia futurum erat pater multitudinis gentium, X, 446, 1. Ejus posteritas ex Isaac, non ex Ismaele ducenta, XIX, 479, 2; 555, 1. Hujus posteritas multitudine, gloria, fama, aeternitas est instar stellarum et arenas maris, XVIII, 88, 1. Ejus posteritas duplex, carnalis et spirituialis, I, 202, 1. Ejus filiatione gloribantur Iudei, XV, 101, 2 et seq.; 446, 1 et seq. Non omnes qui ex semine ejus carnaliter sunt progeniti, eo ipso censetur filii ejus, XVIII, 159, 2. Veri filii ejus sunt qui ejus fidem et sanctitatem imitantur, XV, 102, 2; XVI, 42, 2. Est communis omnium Iudeorum pater, XIV, 375, 2; XVI, 42, 2; 47, 1. Fuit synagogae fundator et pater fidelium, XV, 71, 2. Per fidem factus est pars multitudine gentium, Psalm, II, 366, 1. Quas ut rationes et spirituolis pater gentilium creditum, XVIII, 83, 2. Est pater fidelium et sanctorum, X, 447, 2; et doctor sapientiae, ibid. Quomodo dicatur pater omnium fidelium, XVIII, 83, 2. Est pater creditum et fideliciter expectacionis, XIX, 405, 2. Est pater omnium excelsorum celicolarum, 214, 1.

Quo statim anno duxerit Ceturam, I, 263, 1. Ejus filii ex Cetura fuere incolae Arabiae, XV, 71, 2. Vita ejus chronologia, I, 263, 1. Periodus vita Abram, ibid. De ejus morte, ibid. Ejus epitaphium, 264, 2. Non primus iudicavit in limbum, ibid. Abram sinas quis sit, XVI, 455, 2. Epulonis compassionem movebatur, 225, 1.

Optavit videlicet Christum incarnationem, et munendum per eum redempsum, XVI, 454, 2. Quomodo ejus diem viderit, idque et limbo, ibid. Corpore mortuus vivebat anima, 453, 1. An dies natale Christi per duo annorum milia anhelabat, 455, 1. Qua ratione non cognovit posteros, XI, 735, 2; 736, 1.

VIII. ABRAHAM ELOGIUM, XX, 130, 1. — Vir fuit fidelis, VI, 51, 1. Non inventus illi similis in gloriam, 446, 1. Abraham dictus est dilectus Dei, XIII, 42, 2. Cur dictus amicus Dei, XX, 129, 2. Ejus cum Deo familiaritas, X, 446, 1. Fuit propheta, XI, 43, 1; XIII, 220, 1; XVIII, 386, 2. Cur vocetur petra, XI, 603, 1. Pater fidei et spes dicetur, XVIII, 79, 1, 86, 2. Auctor fidei et consummator, XIX, 406, 1. Eo maior erat Christus, XVI, 453, 2, et seq. Abraham, Isaac et Jacob praeter ceteris patriarchis nominentur et celebrentur, XV, 223,

2 et seqq. Cur his tribus Deus gloribaretur, 482, 2. Abraham et Isaac sunt exemplum memorabile omnium seculorum, XIX, 480, 1. Abraham symbolice representat Deum, Sara Ecclesiam, XVIII, 559, 1.

ABRAHAMI EREMITA. — Abraham eremita vestes semper mansere integra, quae ejus rei causa, II, 433, 1. Perpetuo gestavit officium, XV, 96, 1 et seqq. In summo senio vegetus mansit ad mortem usque, ibid. Ejus erga neptem peccatum charitas et zelus, XIII, 329, 1; XVII, 315, 2. Ejus dictus etudito barbaros edomites, XVI, 473, 1; 294, 1. Duxit monachum mire contemptum, XVIII, 675, 2. Num blandientur a se constanter repulit, 494, 1.

ABRENUNTATIO AD SALUTEM NECESSARIA EST TRIPLEX, I, 183, 1. Ejus decem sunt gradus, 257, 2. Abrenuntatio est crucis ad mortificationis indicium, XVIII, 579, 1. Per eam hunc mundo crucifixum, 580, 2.

ABSALOM filius Davidis ex Maacha filia regis Gessuri, sed proselyta, III, 443, 1. Quare David cor suum verterit ad Absalom, 492, 1. Fuit in pericula idolatrias in Gessuri, 493, 1. Non debuit occidi propter necem fratris Amnon, 494, 1. Semel in anno deindecebat, ibid., 2. Non tamen erat Nazareus, sed comes studiosus, idemque ex ea suspensus, ibid. Ducenti scilicet pondus sunt, non pretium come Absalom, ibid. Ejus unica filia Thamar fuit uxor Rohoam, vel mater uxoris ejus, 495, 1, 2. Ejus ambitio et parcidium, 497, 1. Tyrannidem suam tyramide patris excusat, ibid., 2. Cur populus eum fuerit secutus, ibid. Per ingressum ad concubinas patris intendit excludere reconciliationem, 508, 1. Ingressus ille fuit publicus, sed non ipse actus turpis, ibid., 2. Publicus ingressus agravavit inestum, ibid. Plectitur in capite, quod contra patrem extulor, 509, 2. Ejus pena, congrua culpa, 510, 1. Ejus cor congruus transfixum, ibid.; est damnatus, ibid., 2. Ejus monumentum execrabilis, 511, 2. fuit typus Iudei, 498, 1.

ABSOLUTIO. — Absolvendi potestas non laicis, sed prelatis Ecclesiis competit, XVIII, 427, 1; *Cui ultimam atque donatis, et ego.* Absoluto nequit impedi super materiam incertam, XVI, 71, 2; *Ei ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Domini.* Quomodo ea detur penitentiem iam justificato per contritionem, XVI, 127, 2; *Remittuntur ei peccata multa.* Absolutionem ab ecclesiastica, et plenariam indulgentiam donavit S. Paulus incestuoso, XVIII, 427, 1; *Ego quod donavi, si quid donavi, proper vos in persona Christi.*

ABSTINENTIA a carnis servata, IV, 523, 1. Abstinentia a cibis uenitis per dictum sanctitatis, in est puritas, II, 72, 2; *Nec tangatis quidquam eorum.* Sancti estote quia ego sanctus sum. Abstinentia encomia et fructus, I, 460, 1; *Bibentes que vinum inebriatus est.* Abstinentia commoda, III, 193, 1; *Erit enim Nazareus Dei ab infan-* tia. Ad multa utilis est, XIII, 42, 2; *Pueris au-*

m his dedit Deus scientiam, et disciplinam. Est humilitatis et ceterarum virtutum mater, XVIII, 337, 1; *Castigo corpus meum.* Est soror scientie, XX, 417, 1; *In scientia autem abstinentiam.* Est finis quo ligatur diabolus ne nobis nocet, IV, 299, 1. Avertit morbos, IX, 310, 1; *Ante languorem idibus medicinam.* Abstinentia a potu remedium es hydropsis, XVI, 494, 2. Nimirum cibi abstinentia corpori et animo nocet, X, 128, 2; *Somnus satiatis in homine parco.* Abstinentia vino et carne Christiano debet docut fanaticus nuper haereticus, XIII, 554, 1. Moderanda est, scit chorda in cithara, XVII, 450, 1; *Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino utere.* Abstinentia insignia exempla, I, 160, 2; XIII, 12, 2, 13, 1. Abstinentia Rechabitum, XX, 250, 2. Abstinentia veterum exercituum, XIX, 225, 1, 3. Abstinentia Iudeorum era duplex, perpetua et temporaria, XVIII, 229, 2. Abstinentia ecclesiastica et monasticorum daturum ab Apostolo, XIX, 225, 1. *Vide JEJUNUM.*

ABSTRACTIO a sensibus fieri potest vi morbi, vel virtute diuinorum, XVIII, 500, 1. Abstractio anima a sensibus et sensibilibus magna est ad prophetiam dispositio, XIII, 227, 1.

ABUNDANTIA sine securitate est plena timoris, Psalm, I, 465, 1; *Quantum confortaris seras portar tuarum.* Abundantia et paucis faciunt civitates, Psalm, II, 345, 2; *Rogate quia ad pacem sunt Jerusalenum, et abundantia diligenter te.*

ABYSSINI vocantur *Ethiopis* graece et latine, XIV, 394, 2. Abyssini reges unde se vocent filios Salomonis, X, 493, 2. Abyssini unde hauserint cognitionem Dei, a Salomone descenderint, XV, 13, 2. Cerebro dimittunt uxores, 419, 13. Forum ritus sacri ab apostolis accepti, XVIII, 20. Recens baptizatis dant lac et mel, XX, 277, 2. In templis nunquam sedent, XVII, 112, 2; XX, 102, 2. Quantitate in missa communicant, XVII, 102, 3 et seq. Abyssini Christum crucis et collo pendulas gestant, monachii vero eas manu, XII, 569, 2. Abyssinorum antistites cum cruce was cinerum præferri curant, XVII, 234, 2.

ABYSSUS, quid sit, I, 47, 4; 142, 1, 2; X, 37, 1; XXI, 199, 1; Psalm, II, 8, 1. Aquarum profunda significat, Psalm, II, 471, 1. Quoniam cum terra creata, I, 45, 2. Hanc pervidet et penetrat Deus, X, 377, 1. Abyssus triplex statui potest, V, 92, 2. Abyssus vocatur aqua fundo carens, XIV, 42, 1. Quid allegorie significet, XXI, 199, 1. Abyssi gyro vallata quoniam intelligentiar, V, 134, 1. Abyssus vehementi vocatur mare Rubrum, XI, 607, 1, 2. Abyssus abyssum invocare multipliciter intelligi potest, Psalm, I, 275, 2.

ACADEMIA prima orbis fuit Cariath Sepher in Chananea, III, 84, 1. Academiarum quis fuerit auctor, X, 566, 1, 2. Quare institute, 302, 2. Academia fuit constructa a Salomone in atrio templi, V, 245, 2. Ejus columnas septem denstant septem aratum liberalium cathedras, ibid. Imo et ipsas artes,

246, 1. An fuerit in parte templi orientali, ibid. Fuit hec matrix omnium academiarum, ibid. Academia Hierosolymianam fuit in porta secunda, XIV, 279, 1. Academie theologorum, philosophorum, eti sententias differentias, non carpuntur ab Apostolo, XVIII, 252, 1. Academiam cur Plato loco pestilenti elegit, 336, 1.

ACCARONITE vichi a Machabeis, pacifice inter Judeos habitarunt, et Iudei inter eos, XIV, 436, 2.

ACCEPTIO personarum quale sit vitium, XX, 97, 1; *Frates met, nolite in personarum acceptio habere fidem.* Ipsa vitium est contrarium justitiae distributivae, XVIII, 53, 2; *Non enim est acceptio personarum apud Deum.* Apud Deum proprie non est, ibid. Non esset in eo vitium, sed minus congener eius liberalitati, XVIII, 528, 1; *Deus personam hominis non accipit.* Acceptio personarum invisa Deo, Job, 300, 2; *Iste vos arguit, quoniam in abscondito faciem ejus accipitis.* Acceptio personarum evitit justitiam, V, 564, 2; *Accipere personam impia non est bonus,* 98, 1, 2. Dei et Christi judicium perverit, V, 564, 2. Dat grava scandalum toti reipublica, ibid.

ACCIPITER, avis Egyptina sacra, dicta ab accipiendo, velocissima est, symbolique celebitatis: vocatus sacra, XIII, 438, 1. Cur autem Egyptius sacra fuerit, varie sunt rationes, ibid., 2. Est inter aves fecundissima et vivacissima, iubar solis firmiter intacta, visum et oculos habet acutissimos, ibid. Trigeminus quoque die feminis solet conjugi, aqua ac sol luna: recto cursu et meatu volare solet, ibid. Accipiter quomodo plumas innovet, Job, 745, 1. Accipiter severo educat pullos, X, 95, 2. Accipitres norwegi cur ad predam festinant, XXI, 248, 1, 2. Accipiter est Dei symbolum, XVII, 328, 2. Est symbolum sacerdotis et sacerdotis, item gloriae et victoriae, XIII, 438, 2. Est typus proficiencie et perfectorum, Job, 746, 1.

ACCUSANS seipsum incipi esse justus, eti sit peccator, V, 376, 12. *Justus prior est accusator sui.* Accusans peccatum, ponam excusat, ibid. Accusatio sui est certa ad Deum via, IX, 495, 1; *Confiteberis eis, vivus et sanus confiteberis.* Accusatio vite quamodo apud inferos non sit, X, 349, 2; *Non est autem in inferno accusatio vita.*

ACEDIA veluti somnum est, X, 50, 1; *Memento novissimorum.* Est veluti spiritualis paralysie, et utriusque analogie, XV, 241, 2; *Et surrexit, et obiit in domum suam.* Acedus in bona manu quadammodo habet aridam, 302, 4. Ejus comites et indices, V, 567, 2; *Pigrum dejecti timor.* Acedia ejus qui psalit, indicat ab ipso parum amari cui psalit, Psalm, II, 41, 1; *Exultate Deo adiutori nostro, jubilate Deo Iacob.* Acedia sine fine, XI, 147, 2. Acedi desideria inutilia, VI, 120, 2; *Desideria occidenti pigrum.* Acedia significatur per leporum, II, 62, 2. Acedi emblemata XIV, 420, 1. Acedi comparantur arbori nunquam ad maturitatem fructus suos producenti, XX, 675, 4.

Acodia damna, IX, 577, 1 : In lapide luteo lapidatus est piger, XXI, 82, 1 : Ultimam frigidam esse aut calidum. Acodos quam acriter Christus in die iudicii e rupturus sit, XIV, 495, 2 : Decorum pretium pro approbatum sum ab eis.

Acodie r medium est mediatio extremi iudicij, II, 518, 4 : IX, 337, 1 : In die bonorum ne imme- mor sis dolorum : et in die malorum ne imme- moris dolorum, XV, 442, 2 ; XXI, 3, 4 : Et pollio- ri in iugis tuos ut videtas. Acodice spiritus non inuidit de morte cogitantes, VI, 284, 1.

ACETUM unde dicatur ad quid in vitro adhibeantur : suum acerum rebus omnibus et potibus com- munical, VI, 280, 2. Terram fermentat et exasperat : aliae ejus vires, ibid. Temperat et infrangit vim nitri, 281, 1. Est symbolum mororis, ibid. Actio perfundere est idem quod acriter perstringere, 282, 1. Imitacum est pristana et acre, ibid. Terram sterili reddit fertilem, 285, 2. Stuporem et dolorem allert dentitus, 306, 1. Actuum datum Christo in cruce sicutem logo vna cum militi, XV, 629, 2 : idque quatuor de causis, ibid. Actuum sicut adiungit, ibid. Vim habet penetrandi, ibid. Quomo- dium id tamen Christo, 630, 1.

ACHIAH rex Israel quomodo excelsa exorterit, et eo percarit, XVIII, 185, 2. Quonodo venundatus sit ut faceret malum, 123, 2. Indut cultum Jovis Belli, III, 637, 4. Ejus tempore homines sceleratissimi, ibid, 2. Ipse est causa famis in Israel, 649, 4. Subdit habet Bebedad, 663, 1, 2. Invadit vineam Naboth occisum omnibus filiis, præstanso iure fisci, 667, 2. Servos peccati et uxoris, 668, 1. Ejus penitentia fuit atrito tantum, ibid. Cifcio Deum placavit, Job, 363, 1. Achai et Jezebel intercum Elias suis peccati, Deo impetravit, X, 507, 2. Mortem ei praedicit Michæas, 671, 1. Pseudoprophetas consulens, victoriam ex illorum verbis sibi spopondit, et tamen victimus interit, 516, 1. Punitur mendacia pseudoprophatorum, III, 673, 4. Mutat vestimenta, territis propheta Michæas, ibid. Sacra casu jacta ab homine dirigitur a Deo ad eum ferendum, ibid. Achab posteriorum sanguis cur in Jezreel effusus est, XIII, 288, 1.

ACHAN quomodo perturbaret totum Israel, XIII, 318, 4, 2. Ejus fortunam 400 aureorum, III, 45, 1. Primo lapidatus fuit, deinde combustus, ibid, 2. Alii amantum putant, alii salvum; dubitat Augustinus, 45, 2.

ACIAZ res Judæa omnes filios suos idolo Moloch in secessavit, IV, 65, 4. Ei cui dixerit Deus ut si- quam petret, XI, 189, 2. Cur recusat signum petere, ibid. Quonodo noluerit tentare Dominum, XVIII, 63, 1, 2. Cur ei signum propositum nascitur Messie, XI, 190, 191. Idque anno regni ejus tertio, 495, 2. Peccavi, diffidens Deo et confidens in ho- mine, IV, 65, 1. Idolis Damasis erexit altare in templo Hierosolymitanum, ibid, 2; XI, 668, 1. Con- temnit Deum et ejus altare, IV, 65, 2. Dicitur con- tenuum quod dividebat laicos a sacerdotibus ex con-

ACT

temptu, IV, 66, 2. Anno 14 atatis sua genuit Ezechias, 72, 1. Combussit libros legis, 81, 1, 2. Impius sine exemplo, 182, 2.

ACHIACHARUS nepos Tobiae senioris, IV, 269, 4. Ali Amano quodam in fame et vita disserit coniectus, 310, 2; 311, 1.

ACHIOB quis, IV, 271, 2. Magnificans poten- tiam Dei Israel bilorem movet Holoferni, ab eoque morti destinatur, 327, 1, 2. Cur eum Hebrei ne adhibuerint suis consilii, 328, 2. Ob factum Juddi relecto gentilium fit Judeus, 349, 2.

ACHITOPHEL. — Achitophelis prudentia, sed diabolica, III, 503, 4. Achitophelis consilium dis- siperatum est, Job, 138, 2. Typus fuit Jude predi- toris, III, 506, 2.

ACHIOR valis ubi sita, ejus fertilitas, et duc- cator, XI, 748, 1. Quid mystico significet, ibid.

ACIES rite disposita praevaleat incondite multitudini, VI, 220, 1 et seq. Quonodo ea sit in- struenda, ibid. In actis tria sunt providenda, sol, venus, pulvis, X, 470, 1. Acties instructae duu ad congressum veniunt quid obseruantur, IV, 456, 1. Acties in celo visae imminentes bellum prognostica, 518, 1, 2. Acties angelorum et demonum sunt plurimæ, XIII, 165, 1. Acties fidulium testum Dei recessantur, 441, 4.

ACTA. — ACTUUM APOSTOLORUM libri quod sit argumentum, XVII, 38, 2; 40, 1. Est Evangelium Spiritus sancti, ibid. Ejus nomen est actus, 39, 2. Quot annorum gesta continet, 40, 1. Dux ejus partes, ibid. Epus interpres, 2. Ejus scopus et finis, ibid. Docet prece easter Christi nostram resurrectionem, 41, 1. Actus sub quibus imperato- rium contingunt, 253, 2.

*ACTIO, ACTUS. — I. DE LIBERTATE ACTUUM HUMANORVM. — Actus extornus in se non est liber, sed libertatem suam trahit ab interno acto hono- vel malo, IV, 5422. Actum an cum Deus prescrit, necessario ille fieri debet, XVII, 95, 2 : *Hunc de- finito consilio et præscientia traditum. Actus liber spectator ut est in fieri et in facto, XIII, 96, 1. Actus voluntatis ad fidem necessarius est, XVIII, 178, 1 : Corde creditur ad justitiam. Actum pa- tientis, sed non consentiens, minime peccat, XIII, 182, 2, et seq. : Si enim hoc egere, mors mihi est.**

Actus liberi sunt contingentes, XI, 47, 2.

*II. DE FINE ACTUUM HUMANORVM. — Actionum nostrarum Deus principium et finis est, XVI, 443, 1. *Dicit ei Jesus : Principium qui et iugur nobis. Actus omnis sapientia in nobis et angelis est elici- tus, talen et habuit Deus ab eterno, IX, 55, 2. Prior omnium creata est sapientia, et intellectus prudenter ab aucto. Actiones nostræ omnes a Deo, prævidentur antequam fiant, 610, 1 : Cogita- tis præscientia exorti sensum, X, 111, 2 : Do- mino enim hec antequam crearentur, omnes sunt cogniti. Actiones omnes hominis patent Deo, V, 483, 1 : Omnes viae hominis patet oculis ejus. A Deo disponuntur, ordinantur, stabilitur, VI,**

ACT

— 7 —

ACT

*76, 1. 4. *Domino diriguntur gressus viri. Ad actiones omnes nostras Deus concurrit, XVII, 934, 2 : In ipso enim vivimus, movemur et sumus. Ipse liberos sancioscos actus justorum peculiariter gratia prævenit, et ad perfectionem dirigit; et pravos impiorum dirigit, ne nimis exorbitent, V, 549, 1 : Series in sinum milituntur, sed a Domino temperantur.**

*III. DE RELATIONE ACTUUM NOSTRORVM AD DEUM. — Actiones nostra sunt agenda ex mente et au- founte Dei, V, 123, 1 : *Omnis custodia custodi cor- tum. Actiones nostræ omnes directione Dei com- mittere debentur, I, 302, 1 : Experimento didic- tis, quia benedixerit mihi Deus proper te. Etsi ut a Deo dirigantur postulare debemus, 736, 2 : In quo enim seire poterimus, nonne gratiam in conspectu tuo, nisi ambulaveris nobiscum. Ex per sapientiam ordinande, V, 227, 2 : Dominus possedit me in initio viarum stuarum. Debent dirigiri a recta ratione, XV, 310, 1 : *Dico autem vobis, quoniam enim verbum otiosum, etc. Actus sunt consilio, non eventu metiendo, X, 160, 2 : Filii, sine consilio nihil facias. Veritas actionum et vita quid sit, XVIII, 635, 1 : Veritatem autem facientes. Actio indumentum virtutis est, Job, 571, 2 : Justitia induitus sum et vestivi ne sic ut vestimento. Ad actions identem nobis reflectendum est, XX, 349, 1. Barum regula est prospectus Dei, 581, 1, 2. Et in conspectu ejus suadebitus corda nostra. Sunt a Deo inchoanda, X, 259, 1 : In omnibus deprecare Altis, num ut dirigit in veritate vias tuas. Earum initio sunt Deo offendenda, et quibus de causis, I, 736, 2; XII, 108, 1 : Omne quodcumque facitis, etc. Actio omnis ab oratione inchoanda, XIX, 193, 1 : *Obscoeno primum omnium fieri ser- corationes. Sunt agendæ donec Christo et cum Chris- to, XVI, 391, 2 : Voluerunt eum in navem accipere, et statim novis fuit ad terram. Actiones nostre Christi meritis unitæ, Deo sunt offendenda, ita flet et gratores, magis que meritorum, X, 220, 2 : In omni dato hilarem faciunt tuum, et in exultatione sanctifica decimas tuas. Actus omnis virtutis relatus ad Dei honorem, est actus religiosus, XIX, 521, 2 : Talibus enim hostis promeretur Deus. Quonodo actions heuvinis a Deo prospererunt, V, 492, 2. Actiones ad Dei honorum referens, implent gratia et virtute a Deo, 82, 2 : *Et imple- buntur horrea tua saepe, et vino redun- banti torcularia tua. Actiones justorum a Deo diriguntur, impiorum infusa sunt, 347, 2 : Non ro- borabit horum ex impietate, et radix justorum non convenerebit.*****

*IV. DE MORALITATE ACTIONUM HUMANARVM. — Actiones boni vel mali oriuntur ex corde physique et effective, X, 260, 2 : *Verbum nequam immutabil cor, ex quo quatuor partes oriuntur, bonum et malum, vita et mors. Actiones bona vel mala sunt testes sanctitatis vel improbitatis in homine, I, 303, 1 : Respondibilique mihi cras justitia mea. Actus**

*etiam minimi bene agendi, XVI, 533, 2 : *Surgit a cena Jesus) et ponit vestimenta sua. Actus sit semper compositus et decorus, IX, 543, 2 : Ante- tur corporis, et ingressus hominitis evanescit de illo. Actio viri probi ei videtur recta, ac saepe Deus in ea aliquem defectum depræhendit, VI, 95, 1 : *Onus via viri recta sibi videbitur, appendit autem corda Dominus. Actio nulla tam est prava, quin aliquic pravo recta videatur, ibid, 2. Actiones omnes justi non sunt peccata, 55, 1 : Qui potest dicere : Mundum est cor meum, purus sum a peccato. Actiones iniustæ cavenda, utiles et ex justitia debite assumentæ, X, 287, 2 : Qui minoratus aetæ sapientiam percipit. Actiones præclaræ semper occupande, XIX, 338, 2 : *Curent bonis operibus præesse qui credunt Deo. Actio honesta fructus est cognitionis Dei, XVIII, 54, 2 : Cum cognovissem Deum, non stetit Deum glorificareverum.****

*Actus, ne sit otiosus, debet referri ad finem ho- nestum, XV, 309, 2 et seq. : *Dico autem quoniam omne verbum otiosum, etc. In actionibus opere esse prouidum, XVII, 267, 1 : Consideransque Pe- trum. Agenda sunt sollicite premeditanda, V, 492, 2 : *Cor hominis disponit viam suam. Actionum nostrorum finis sit gloria Dei, XVIII, 131, 2 : Sive enim vivimus, Domini vivimus. Actiones nostri sunt boni vel mali ab intentione quam voluntas his prefigit, X, 227, 1; 228, 2 : Donec reddat hominibus secundum opera Adas, et secundum præsumptio- nes ejus. Subtilitas sanctæ actionis est intentio, VII, 442, 1 : *Spiritus intelligentia, sanctus, mul- tiplex, subtilis. In actionibus nostris celestia spectanda sunt, XVI, 315, 1. Actus internus vir- tute cuiuslibet est Deus grator, quam externa sac- rificia, V, 490, 1 : *Accepta est apud Deum (justi- tia) magis quam immolare victimas. Actio in se levius gratior est Deo facta excellenter, quam exceil- lens in se facta negligenter, XIV, 136, 4 : Et sol- licitum ambulare cum Deo.*****

*Actus humani speciem sumunt ex objectis, XII, 405, 4 : *Facti sunt abominabilis sunt ea quæ di- lezerunt. Actiones per metonymiam saepe significat objectum, XX, 64, 1. Actiones virtutum includuntur in fugi viti contrarii, X, 214, 2 : *Deprecatio pro peccatis recedere ab injustitia. Agendum nihil ex ira vel odio et dolo, V, 423, 1 : *Impatiens operabitur stultitiam.****

*V. DE MERITO ACTIONUM NOSTRORVM. — Actiones nostra si in se præcise spectaveris, iniustæ sunt ad promerendam Dei gratiam et gloriam, XVI, 232, 1 : *Dicite: Servi iniustæ sumus, XVIII, 488, 1. Omnen valoris dignitatem habent a grata et a pro- missione Dei, ibid. Actus fidei a gratia habet quod supernaturalis et mortitorius; a libero arbitrio quod sit liber, 281, 1 : *Quis enim te discernit?* Actiones humanæ nec ex gratia, nec ex Deo cooperatione merentur justificationem, nec ad illam dant ius, sed sunt nudæ dispositions ad jus- tificationem, XVIII, 488, 2 : *Si autem gratia, jam***

non ex operibus. Ex merito actionum nostrarum habitus earum supernaturales statim Deus angelus intendit, XV, 53, 1: *Abiit qui quinque talenta acceperal, et operatus est in eis, et lucratus est sibi quinque.* Actus intensiores virtutum supernaturalium secundum afferunt augmentum charitatis et gratiae, IX, 84, 2: *Sapientia enim et disciplina timor Domini.* Actus charitatis ferventer excitati adaugent meritum et gloriam, XV, 44, 2: *Voca sperarios et reddo illis mercedem.* Sunt omnes charitatis et amoris actus informandi et vivificandi, X, 48, 2: *De omni corde suo laudavit Dominum.* Actus vita spiritualis semper innovantur, IX, 423, 2: *Da et accipe, et justifica animam tuam.*

VI. DRACTIUS ET HABITUS PECCAMINOS.—Actus interior peccati æquus ac exterius est velitus, XVIII, 19, 2: *Concupiscentiam nesciebam, nisi sex diceret: Non concupisces.* Actus peccati transiens post se relinquunt maculam habituum in anima, qui formaliter eam peccatiem doceunt exosam constitutam, XII, 31, 2: *Maculata es in iniquitate tua,* XIII, 405, 2: *Et facisti sunt abominabiles sicut ea que dilexerunt.* Actus multi parviant habitum, IX, 524, 2: *Qui spernit modicu[m] peccatum decidet.* Actus peccati excusat ad suu iterationem, X, 28, 4: *Leu venationi insidiatur semper, si peccata operantis iniquitates.* Actus unus peccati perfectus peccatores celo excludet, XVIII, 29, 2: *Negue fornicari, neque adulteri... regnum Dei possidebut.*

ACTIVÆ VITE proprietates describuntur, I, 29, 1. Activa vita primus status est anima Deum amans, VIII, 442, 1. Postponitur contemplatio, XVI, 157, 1, 2. Illius actus, 158, 2. Sternit vim et contemplationem, 159, 1. Nocet aliquando contemplatio, X, 288, 1, 2. Actio præstet speculationi et parit experientiam, 287, 2. Actio quando assumenda sit, quando contemplatio, 287, 2. Actio contumacie habet contemplationem, V, 20, 1. Præcädere debet contemplationem, 109, 1, 2. Actio contemplationi miscenda est, VI, 179, 2. Sancti assidue in vita actione Deum laudant, 423, 1. Activa vita typus est Petrus, XVI, 632, 1.

ACZIB fuit nomen proprium urbis in tribu Iudeæ, XIV, 76, 1. Fuit et alia Achseph vel Aziba, urbs potens et maritima non longe a Tyro, *ibid.*

ADAD, Idumæus rex, fugit in Egyptum, III, 614, 1. Recuperat regnum suum, *ibid.*, 2.

ADAD, deus Assyriorum, unde dictus, XI, 763, 2.

ADAD civis Remmon occidens in Mageddo, anno omnium planctum excitarit, XIV, 513, 2.

ADADREMNON urbs quæ, et ubi sita, unde dicta sit, XIV, 512, 2.

ADAGIA et adagiones quæ dicantur, V, 24, 1. Adagia minorum Prophetarum, XIII, 268, 1, 2 et seqq. Adagia Evangelica omnia recensentur, XV, 44, 1 et seqq.

ADAM, I. ADAMI CREATIO.—Cur Is Dei fuisse dicatur, XVI, 99, 1 et seq. Adam quomodo formatus, 1, 79, 1. Adi corpus fuit quasi lyra, membra quasi fistulae, in quo Deus creator inspiravit spiracula vita, XII, 758, 1. Adam factus est anima vivens, XVIII, 411, 1. Ubi creatus, 1, 80, 2. Creatus est extra Paradisum, XX, 445, 2. An a Deo creatus in agro Damasco, ex terra rubra, XIII, 522, 1. Quadrupliciter terrenus dicitur, XVIII, 412, 4. Quomodo dicatur animalis, 265, 1. Adam et proprium est nomen protoplasti, et communis nomini posteriorum, XIX, 227, 2. Littere nominis eius continent quatuor plagas mundi, I, 73, 2; XVI, 335, 2. Dicitus est homo absolute, et quia Christus ex eo natus per matrem, et hinc dicitur Filius hominis, XV, 231, 1. Adam protoplastus, cur, VIII, 498, 1. Adam protoplastus non fuit gigas, III, 78, 1, 2. Est pater orbis terrarum, VIII, 498, 2. Adam fuit arbor generis humani, XIII, 56, 1. Ex eo sunt omnes homines prognati, XVI, 315, 1. E carne ejus non trahunt omnes homines aliquam carnis particularam, XV, 354, 1. Ejus existas, I, 1, 2. Deus ei costam et carnem adherentem sustulit, XVIII, 664, 1. Ante costam subtulam non fuit monstruosus, nec post ablatum mutilus, *ibid.* Judei fingunt ei duas a Deo datas uxores, XIX, 478, 2.

II. ADAMI DOTES ET PRÆROGATIVE.—Fuit Adam velut Dei vicarius in terra, VIII, 486, 2. Ipsa omnes homines excellit origine, creatione, domino, X, 531, 2. Fuit civis totius mundi, *ibid.* Adam est in gratia creatus, et in justitia originali, VII, 279, 1; XIX, 206, 1. Quanta scientia fuerit ei induta, I, 92, 2. In creatione accepit scientiam omnium rerum naturalium, I, 478, 2. Et induta est scientia medicina, X, 370, 1. Fuit doctissimus philosophus et absolutus theologus, IX, 490, 1. Adam cur rebus indidierit nomina naturæ earum opposita, 208, 1. An Salomon sapientior fuit, V, 5, 2. An prænoverit Filius Dei incarnationem, IX, 481, 1, 2. Adam fuit propheta, XI, 152, 2. Fuit primus votus qui prophetavit de Christo et cruce ejus, XVIII, 667, 4. Animalia quomodo Deus adduxerit ad eum, I, 92, 4. Ade dominum in cæstro animalia ante peccatum, quale erat, VII, 294, 1. EI obediebant ferae in statu innocentia, XX, 450, 2. Innocens innoxia cum bestiis in paradiso egit, XV, 670, 2. In statu innocentie nulli fuit morbo innoxius, XIX, 376, 2. EI essus ligni scientie boni et mal, velutis fuit, cetera concessa, XVIII, 233, 1. In paradiso manxit virgo, I, 113, 1. Non fuit hermaphroditus, I, 731; V, 557; XV, 419, 1. Bonum fuit ei matrimonium, sed jam est contingit melior, I, 91, 2.

III. ADAMI LAPSIUS.—Peccavit et superbia, IX, 312, 1; 313, 1, 2. Triplici tentatione fui a diabolo tentatus, XV, 121, 1. Quomodo dicatur non seductor, XIX, 206, 4. Est velut puer polo alectus et deceptus, XIII, 622, 1. Quomodo dextram suam

diabolo dederit, XIV, 382, 1. Amisit fidem, et etiam serpenti creditit, I, 404, 1; XIX, 206, 4. Primus insipiens fuit, XVIII, 71, 2. Adam et Eva primi a serpente interempti, *Psalm.* II, 182, 1. Eius lapsus describuntur, IX, 497, 2. Hunc permisit Deus ob bonum finem, 447, 3. Inter prospera beatitudinis statu excidit, X, 356, 1, 2. Quod die peccaverit, I, 111, 4.

IV. PECCATI EIUS GRAVITAS.—An gravius quam Eva peccaverit, I, 103, 1. An ejus peccatum fuerit gravissimum, 412, 2. Peccati sui culpam tacite in Deum retrorsit, VI, 5, 2. Eius peccatum ceterorum peccatorum fuit causa, IX, 312, 1; 313, 1, 2. Eius octo peccata, I, 402, 2. In eo quomodo omnes peccaverint, XII, 631, 1. In eo omnes homines contenti et consi peccaverunt, XVIII, 99, 2 et seq. Aliud est in Adamo peccare, aliud est peccatum Adam in omnes pertransire, 100, 1, 2. Adam fuit causa primaria ut generationis, ita et peccati originalis ejusque propagationis, 97, 2. Ex eo peccatores nascimur, non proprio actu, sed ipsius Adæ, XVIII, 97, 2. Ab eo traditi sumus peccatores, 123, 1. Ipse visitat vitiat totam suam progeniem, XV, 302, 4.

V. ADAMI PECCATI EFFECTUS ET PENA.—Quomodo oculo ejus aperi, 1, 103, 1. Carnis rebellio nem sensi ob mobedientiam, VI, 6, 2. Mox ut superbivit contra Deum, sensi stimulum carnis, XIII, 354, 1. EI propterea animalia parere recusarunt, VI, 125, 1. In uno peccato quid perdiderit, VII, 329, 2. Adam peccando vulneratus est natura, XX, 445, 2. Adam denotatur in homine qui descendit ex Ierusalem in Jericho, et vulneratus est, XVI, 152, 2. Omnes parabolæ partes huic adaptantur, *ibid.* et seqq. Per peccatum spoliatus est bonis gratuitis, et vulneratus in naturalibus, 153, 1. Peccando Dei imaginem non amisit, XVIII, 641, 2. Post peccatum mansit liberi arbitrii, IX, 449, 1. Eius perizomata que, I, 103, 2. Cur post lapsum fuerit vestitus pelibus, 110, 1. Ipse veruscendus fuit, sed Adamantus sunt inveteratius, I, 95, 1, 2.

Eius pena post peccatum, I, 111, 1. Adam ob colloquio cum serpente ad labores subeundo damnatus est, V, 509, 1. Ille post culpam statim ejectus est de paradiso, cur, VIII, 499, 2. Quod die e paradiiso expulsum fuerit, I, 111, 1. Quale jugum ei Deus post illud intenterat, X, 324, 2; 325, 1, 2. Sex preceps ei et posteris, I, 412, 1 et seq. Eius peccatum in posteris castigatur multipliciter, X, 324, 1, 2; 325, 1, 2. EI quomodo Deus peccandi viam obstruxerit, XIII, 308, 1. Habitavit in Iudea, XI, 152, 2. Habitavit haud procul ab Eden, XIII, 552, 1. An centum anni abstineretur usi conjugii, II, 113, 4.

Adam in Calvaria monte sepultus, cur, VIII, 499, 2; XVIII, 655, 2. Resurrexit cum Christo, VIII, 500, 1. An saluis sit, 499, 1. Est traditio eum esse salvatum, I, 126, 1.

VI. ADAMI LAPSIUS REPARATIO.—Adam fuit forma-

typus et figura Christi venturi, XV, 53, 1; XVIII, 101, 2. Adam et Christi mira inter se dependit, XVIII, 101, 2. Adam, Christi et Angelorum contradependit, 598, 1. Adamus et Christus velut duo reges, ille regnavit in regno mortis, Christus in regno vita, 105, 2. Utrinque alii antitheses, 103, 2 et seq. Nisi Adam peccasset, Christus non erat nasciturus, 597, 2. Quia die creatus, ei qua hora pomum vetitum comedet, eadem Christus moriens, et culpan expiat, eum quasi recreavit, XV, 624, 1; 622, 2. Eius peccatum extensione manuus Christi ad lignum crucis fuit expiatum, 618, 2.

Adam luna comparatus, quis mutabilis, X, 34, 1, 2. Velut luna est, Christus sol, XIV, 608, 2. Adam et Eva quomodo sint principes infideles, XI, 447, 1. Eius anima in Paulo fuisse somniant hareticus, XIX, 186, 1. Adam peccati chirographum an sil liber signatus Joanni in celo visus, XXI, 420, 2. Adam lex quid, III, 464, 2. Ab Adam et Cain usque ad diluvium mille sexcenti ann. VIII, 300, 2.

ADAMAS, Adamantis natura, V, 86, 2; XII, 533, 4, 2. An eadem gemma quæ carbunculus, XXI, 55, 2; XIII, 513, 1, 2. Sunt ejus quatuor species, et dotes septem, XII, 524, 1, 2; 525, 1. Quinam præstantissimi, XXI, 387, 1. Adamantis aut quid ferri possit inscribi, XII, 136, 2; 137, 1. Cur datur unguis, 137, 1. Est ferro durior, *ibid.* Eius durities non est tanta quin mallo cedat, XII, 524, 1, 2; 525, 4. Acuminatus nascitur, et a magnete astrahit ferrum, hinc sanguine mollescit pretiosissimum est; an post Christum naturam mutari, *ibid.* Adamas cur omittatur in gemmis rationalis, I, 679, 2. Eius pretium, 680, 1. Ipsæ symbolum est duritiae, XII, 523, 1, 2. Adamas symbolum est duritiae ac rigida et inevitabilis vindictæ, item rigidorum et ad misericordiam indexibilium, XIII, 613, 1. Adamantis an Scriptura tantum meminire in malum, XII, 523, 1, 2. Meminit aliquando etiam in bonum, *ibid.* Symbolum est etiam adversa patienter ferentis, XV, 589, 1. Adamantis in adversis simus oportet, XI, 599, 1, 2. EI assimilatur concionator, XII, 533, 1, 2. An conjugio amorem fovent, V, 530, 2. Representat incarnationis mysterium, XXI, 388, 1, 2. Adamantiam cruentem in pectora cur gesto Pontifex, 164, 1.

ADEPS. Adeps est melior et subtilior pars carnis, X, 483, 1, 2. Inde adeps Hebreis vocatur quod in qualibet re est lectissimum et optimum, XI, 650, 2. In hostia pacifica solus adeps Deo adolebitur, X, 483, 1, 2. Adeps est exsanguis, et si sanguine signatur, alia ejus proprietates, *ibid.* Eius esus Iudeis interdictus, cur, II, 23, 2. In omni sacrificio Deo cremabatur, X, 218, 1. Es symbolum optimi principis, 484, 1. Eius et Davidis regis analogia, 483, 2 et seq. Adipem clauder significat non misericordia, *Psalm.* I, 86, 4.

ADOLESCENTIA ADOLESCENTES, JUVENES, JUVENTUS. I. **ADOLESCENTILE ET JUVENTUTIS INDOLES.** — Adolescentia vocatur aetas et messis, VI, 279, 1: *Qui congregat in mense filios sapiens est.* Juventus est quasi ver etatnum, VIII, 319, 1, 2: *Et non pretereat nos vos temporis.* Quot annos comprehendat adolescentia, XVII, 185, 2: *Seus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus.* Adolescentiae dies quales, Job, 565, 4. *Sicut fui in diebus adolescentiae meae.* Adolescentia est via incognita, cur, VI, 550, 2: *Tria sunt difficultas mihi, et quartum penitus ignor... viam viri in adolescentia.* Adolescentia libera, stulta, inconstantia est, XVI, 206, 1: *Dixit adolescentes es illis patre.* Eius instabilitas, nihil in ea firum, VI, 451, 1, 2. Variae erroribus exposta est adolescentia, X, 557, 2: *Cum adhuc junior esset, priusquam oberrarem, quizzesi sapientiam.* Ambium docti nomen, XIX, 295, 2. Est omnium aetatum periculosisima, V, 25, 2: *Ut detur adolescenti scientia et intellectus.* Adolescentibus maximus diabolus insidiatur, VI, 144, 1: *Adolescens justa viam suam, etiam cum se snuerit, non recedat ab ea.* Forum vita, XIX, 295, 2: *Juventus desiderat fuge.* Cur dicantur perversi et refranantes, XI, 319, 1: *Et non erit opus quod faciat incurvantem et refranantem.* Si dissoluti, agere resipiscunt VI, 452, 1. Eorum vita et virtutes in senium usque homini adharent, V, 279: *Qui sterili estate, filius confusonis.* IX, 347, 2: *Qui exultant in malis, consenserunt in malo.* Adolescentum recordia, 187, 2: *Considero recordem juvenem.* Juventus aetus et calor, XIX, 249, 1: *Modico vino utere.* Quanta sit eius lascivia, VI, 159, 1. *Stultitia colligata est in corde queri.* Juvenes nugs et vitiis assuefi, difficile sapientiam percipiunt, V, 408, 2: *Queril derisor sapientiam, et non inventit.* Juvenes audax est, cur, IX, 579, 2: *Patrem et virum confundit audax.* Juventus incaute emblemata, V, 187, 2. Juveni hieroglyphicum, similes est equo indomito, X, 92, 2: *Eque indomitus evadet durus, et filius remissus evadet precepis.*

Juvenum amantium vesaniam describitur, V, 195, 1; 196, 1, 2 et seq.: *Irritivus eum multis sermonibus, et blanditiis laborum prostravit illum.* Juvenes sollicitati a femina quid agant, 194, 2. Juvenes non uxorius est similis avibus vagabundis, et cavendum ut error et latro, X, 244, 1, 2: *Quis credit si qui non habet nidum?* Juvenes si labant in amores meretricios, labuntur velut in foveam, VI, 201, 2: *Favea enim profunda est meretriz.* Sepe mortem corporis incurrit, ibid., 2. Juventus vigor et decus perit, forniciando, V, 136, 4: *Ne des gemitus honorem tuum, et annos tuos crudeli.*

Juvenes cur praeceplant ingeni acuminio, V, 13, 2. Sepe praestant sensibus, X, 232, 1: *Nemo adolescentiam tuam contemnat.* Sunt corona sensum, cur, V, 513, 1, 2: *Corona dignitatis senectus.* Eorum sunt vires et opera, 672, 1, 2: *Quis in juven-*

Iute non congregasti. Juventus est disciplinae capax, VI, 153, 2. Adolescenta probus et maturus quas sit laudabilis, 452, 2. Juvenibus cur visiones dantur dicantur, non sensibus, XIII, 508, 1: *Juvenes veteri visiones videbunt.*

Quoniam se gerere debeant erga adolescentes. Non sunt nimis laudandi, ob periculum depravationis securitas, VI, 343, 1: *Qui benedit proximo sua voce grandi... maledicentes similis crit.* Juvenum consilia fugienda, III, 619, 1, 2: *Bereliquit consilium senum et adhibuit adolescentes.* Juveni luxuriosi dans pecuniam, jus non habet eam repetendi, VI, 393, 1: *Qui nutrit scorta, perdit substantiam.*

II. **ADOLESCENTUM OFFICIA.** — Juventus et securitas diversa studia et officia, utramp; habet suas doles, VI, 388, 1: *Exaltata juventus, fortitudo eorum, et dignitas senum, senitatis.* Altera altiora opere vicissim habet, ibid., 2. Utriusque elegia, ibid. Juventus institutionis maxima habenda est ratio, XXI, 378, 1. Est edocenda prae senectute et cur, V, 215, 2: *Qui mane vigilant a me, inventent me.* Ea dicanda Deo, non vitis, IX, 579, 2; 494, 2: *Non demoraris in errore impiorum, ante mortem confite.* Adolescentes a puro se debent Deo dilegere, I, 527, 1: *Eritis autem agnisi... anunicitis.* Juventus flentanda et castiganda est, X, 95, 1: *Curva servitio ejus in juventute.* In ea studendum virtutis et sapientiae, 559, 1: *Operanari opus vestrum ante tempus.* Ei sapientia necessaria est, VI, 324, 2. Juvenes discant sapientiam, ut ejus fructus in senectute edere possint, X, 206, 1: *Fili... a juventute tua exerce doctrinam.* X, 279, 1: III, 545, 1, 2. Audiant disciplinam, VI, 196, 1: *Audi, filii mihi, et esto sapiens.* In ea laborent pro senectute, V, 455, 2: *Parat in estate cibum sibi,* 158, 2; 279, 1. Ex juventute oriuntur mores reliqua etatis, VI, 143, 2. Adolescentia est index futurae senectutis, Job, 24, 2: *Ut detur adolescenti sapientia et intellectus.* Eorum quatuor thesauri, ibid., 1. Eorum sapientia in temperantia et continencia praeserbita sita est, VI, 396, 1: *Vir qui amat sapientiam, letat patrem, lis a quibus abstinentum.* XIV, 330, 2: *Juvenes similiter hortare: ut sobrit sint Robur suum exercant, eo utiantur ad recipiendam bonum.* VI, 88, 1. Sit ipsis id stimulus ad virtutis operas, ibid.

Adolescentum officium erga superiores, XX, 386, 1: *Similiter, adolescentes, subdili esto senioribus.* Senem honoret, et etum interrogent, V, 514, 1: *Corona dignitatis senectus,* 512, 2: *In modo magnituarum [loqui] ne presumeras.* X, 152, 2. Adolescentes deferre debent senioribus, ibid., 1, 2: *Audi lacens, et pro reverentia accedet tibi gratia bona.* Non sequunt dignioribus et magnatibus, ibid. Senioribus deliris et imbecillis non insultent, IX, 120, 1: *Et si defeciter sexu, veniam da,* 266, 1, 2: *Non spernas hominem in sua senectute.*

Adolescentum officium erga superiores, XX, 386, 1: *Similiter, adolescentes, subdili esto senioribus.* Senem honoret, et etum interrogent, V, 514, 1: *Corona dignitatis senectus,* 512, 2: *In modo magnituarum [loqui] ne presumeras.* X, 152, 2. Adolescentes deferre debent senioribus, ibid., 1, 2: *Audi lacens, et pro reverentia accedet tibi gratia bona.* Non sequunt dignioribus et magnatibus, ibid. Senioribus deliris et imbecillis non insultent, IX, 120, 1: *Et si defeciter sexu, veniam da,* 266, 1, 2: *Non spernas hominem in sua senectute.*

Adolescentes decet reverentia, X, 152, 2; 154, 1, 2: *Ante reverendiam primit gratia.* In massis sunt tacturni et pauciloquii, ibid., 1. Finita mensa statim surgant, IV, 2: *Sobrietate student, IV, 332, 2; 333 2.* Vina abstineant, XIX, 330, 2; 249, 2. Juvenes olim sapientie studiosi vino abstinebant, VI, 210, 1: *Oculi tui videbunt extraneas, et cor tuum loqueretur perversa.*

Hi nubant, non seniores, IX, 245, 1: *Traditam et grande opus feceris.* Adolescentum conjunctio licet improba ad filiorum procreationem, non tamen est distrenda usque ad etatem virilem, IV, 270, 1.

Adolescentum multorum victorias de diabolo et de carne, XX, 543, 2: *Scribo vobis, adolescentes, quotiam vicitis malignum.* Adolescentes in Nam a Domino vita redditio, XVI, 119, 1. Iste adolescentes quot peccatores denotet, XV, 249, 2 et seqq. Juvenis quidam perditus a S. Joanne apostolo ad meliorem frumentum, totus sanctus effectus est, XII, 43, 2. Juvanibus quoniam sol occidat in mercede, 126, 2: *Occlit et sol cum adhuc esset.*

ADOMIMM. Adomim vel Adammin erat locus inter Jerusalem et Jericho latrociniis infestus, XVI, 451, 4. Eius descriptio, ibid.

ADONIAS. Adonias ambit regnum, idque ex consilio Joab, III, 346, 2; 532, 2. Contra Iogenem petit Abisag uxorem, ideo potuit occidi a Salomonem, 553, 1. Juste occisus est a Salomonem, 554, 1.

ADONIBESEC. Adonibesec septuaginta regis pollicites amputatus, III, 114, 2. Punitus est penitentia, ibid. Vicitur ponituisse, 115, 2.

ADONIS. Adonai oni quid sit, idem est qui Adonis, XII, 561, 2; 562, 2. Unde Adonis dicatur, ibid. Adonis, amans Venetus, quorum quoque a mari iteribus et viris libidinosi plangeret, ibid. Inter lacteum folia cum fingatur a Venere seputus, ibid. Adonidem quare plangeret Venus, et is placuisse quotannis recolleretur, XIV, 513, 2. Adonis quamdiu steret in sancta speluncula Bethleem ab Adriano imperatore erectus, 114, 2.

ADOPTIO DIVINA. Adoptamur in justificatione a Deo in filios, XIII, 296, 2; 297, 1: *In loco ubi dicitur: Non populus meus vos, dicitur eis: Filii Dei viventes.* — spina nostra in filios et haeredes, conigit nobis in ipsa justificatione, XVIII, 150, 1: *Nos ipsi primitas spiritus habentes... adoptationem filiorum Dei expectantes;* 551, 1: *Ut adoptionem filiorum Dei recipierimus.* In quo hac sita, 134, 1: *Acceptis spiritu adoptionis filiorum.* Adoptivi filii Dei sumus, longe perfectius quam sint adoptivi filii hominum, VIII, 297, 1, 2 et seqq. Adoptionis e. filiationis nostra causa, XVIII, 551, 1. Adoptio animo perfectissima sequitur ex communicatione ipsiusmet personae Spiritus sancti et divinitatis, XIII, 297, 1, 2. Cur approprietur Spiritui sancto, XVIII, 234, 1.

Adoptio nostra virtute duplex est: *prima*, qua in filios Dei per charitatem creatam adoptamur; *altera*, qua per gratiam adipiscimur Spiritum sanctum, ejusque naturam divinam, XIII, 297, 1, 2. Utique hic inchoatur per gratiam, in celo perficitur per gloriam aeternam, ibid. Adoptio divina quam inestimabilem bonum sit, 296, 2.

ADORATIO. Adorare quid propri sit iuxta Lipsium, VI, 243, 1. Adoro idem est quod *ad ora aplice*, XIII, 455, 2. Adoratio varios actus et species complectitur, XVII, 404, 2. Adoratio civilis et religiosa in quo consistat, 238, 1, 2. Adoratio significat omnem Dei cultum, XVI, 465, 2. Adorare Dominum et coram Domino, Psalm, I, 2. Quae sit adoratio in spiritu et veritate, XVI, 361, 2 et seqq.; XVIII, 455, 2. Adorant homines ab hominibus quo sensu Scriptura intelligat, XXI, 73, 1. Adorationes tres S. Trinitatis, XV, 623, 2. Adorationis osculum datur altariis, reliquias et imaginibus sanctorum, VI, 241, 2. Adorant pro diis multi reges volvere, IV, 372, 1, 2. Adorant Perseus riuus, 373, 1.

ADRIANUS IMPERATOR. Adrianus quoniam Jerusalem redificavit, XII, 234, 1. Goniuni coloniam Jerusalem deduxit, et in eis templum Iovis adificari curavit, agere id forentibus Judeis, XIII, 134, 2. Omnes Judeos et Judaei exire jussit, immo veuit non quis eam vel eminus aspergit, XV, 508, 1. Quoniam Judeos decimaret, XI, 184, 1. Quantus debitus Romano populo redemerit, XIX, 90, 1. Eius comitas et facilitas, XV, 424, 2. Eius pederastia infantis, XI, 127, 1, 2. Eius dictum de medicis, X, 270, 2. Vix mori potuit, si quis invoca morte, XII, 143, 2. Inclita se conficit justo Dei iudicio, X, 43, 2. Quoniam mortiens suam sit amorem allocutus, XIX, 375, 4.

ADULATIO, ADULATORES. I. **ADULATIONIS ET ADULATORUM NATURA.** — Adulatio est melleus laqueus, XIX, 120, 1, 2: *Neque aliquando furimus in sermone adulacionis.* Adulatoris mores, XI, 138, 1: *Popule meus, qui te beatum dicunt, te decipiunt.* Adulatores sunt dupliciti animo, XX, 44, 4: *Vix duplex animo, inconstans est.* Duplicitem habent lingua, VI, 384, 1: *Qui corripi hominem, gratiam postea inventet, magis quam ille qui per linguam blandimenta decipit.* Eorum effigies et descriptio, V, 421, 1: *Innocens credil omni verbo.* Adulatorum laudent, occule vituperant, 156, 2: *Ex ipso ore procedit malicie et benedictio.* Adulatores plerisque etiam sunt calumnatores, XIX, 553, 2: *Lapsus falsa lingue, quasi qui in pavimento cadens.* Sunt arrosores non arrosores, 635, 2. Adulations sunt spinæ, VII, 246, 2: *Sicut spinis spinarum ardenter sub olta, sic risus stulti.* Adulatores proximum dacipere moluntur, V, 319, 1, 2: *Simulacrum ore decipit anticum.* Ficti amcam subinde carpunt, XII, 377, 1: *Viderunt autem ibi assumptiones falsas.* Ficti homini laudent, ideoque ei nocent, VI, 344, 1. Annunt oculis

V, 285, 2 : *Qui enniel oculo, dabili dolorum, in secunda fortuna manent, in adversa amicorum dererunt, 424, 2 et seqq. : Amici diximus multi. Laudant vita et vittiosos, 532, 2 : Qui justificat impium et qui condemnat justum, abominabilis est uterque. Ad nutum ejus cui adulantur, verba eius illius mutant, 546, 2 : Qui vertit linguam, incidet in mala. Eorum verba sunt plena veneno, 566, 4 : Verba bilinguis quasi simplicia. Eaque sunt quasi vulnera, ibid. Nonquam magis adulantur, quam cum obijngant, ibid. Lingua mens dici corragant opes, VI, 100, 2 : Qui congregat thesaurum lingua mendaci, vanus et excors est. Adulatio nosia, Job, 475, 1. Non amici sunt, sed hostes, VI, 394, 2 : *Homo qui blandi flosque termonibus loquitur amico suo, recte expandit gressus ejus. Cur verbis blandi utatur, 395, 1. Quibus signis dignoscuntur a veris amicis, 321, 1 : Labii suis intelligitur intimus, cum in corde trastaverit dolos. Amant homines molles et crudilos, VI, 323, 2: lingua fallax non amat veritatem. Sæpe sunt odio iis quibus adulantur, V, 546, 2.**

Adulatio in regum aulis frequens est, IX, 403, 1, 2 : *Dives locutus est, et omnes tacuerunt, XVII, 271, 1. Purpuram magis colunt quam Deum, XIX, 120, 1, 2 : Adulatores regum et principum vulpes sunt, XII, 590, 1. Vix propheticis insipientibus, quasi vulpes in desertis. Adulantur mali principibus plerisque, VI, 8, 1, 2. Adulatores principum, omnia eorum vita laudent et colorant, V, 302, 2 : *Quasi per risum stultus operatur scelus. Adulatio principibus quam noxia sit, XIII, 61, 2. Reges et principes magis perdit quam hostis, 381, 4 : Dives regis nostri extendit manum suam cum illusoribus. Sunt regum ruina, V, 497, 1 : Voluntas regum, labia justa. Sunt regibus probro, VI, 8, 2, 1 : *Malli colunt personam potenter. Cur sorices palati dicuntur, V, 497, 1; XIX, 420, 2. Tandem odium regum incurrit, V, 497, 1. Item populi, VI, 241, 1 : *Qui dicunt impio: Justus es, maleficent ei populi. Sunt a rego subnoveniti, VI, 257, 2 : Auster impetrat deum regis, et firmabit justitia thronos ejus.****

II. COMPARANTUR ADULATORES : Hirundinibus, IV, 274, 1. Polypo, V, 285, 4; 5, 2. Corvis, ibid. Lunae planetis, 546, 3 et seqq. Lupis, V, 497, 1. Vulpibus, canibus, cercopitheciis, V, 566, 1; XII, 590, 4. Hydras, oleo et heliotropio. VI, 241, 1. Corvis, X, 124, 2. Polynarinibus molibus et cervicibus, XII, 593, 1, 2; et 595, 1, 2. Meretrici et corvo, XIX, 120, 1, 2. Adulatio deceptum significabat. Egyptii per cervum cum ibische, XIII, 587, 1. De adulatio apologus, VII, 246, 1. Adulacionis variis emblematis depicta, 246, 2. Haec in insignia dicta, II, 318, 2.

III. ADULATONIS EFFECTUS.—Adulatio et ejus effectus, VII, 245, 1, 2 : *Melius est a sapiente corripi, quam stultorum adulatio decipi. Quam sit perniciose, II, 248, 2; XI, 137, 2. Popule meus, qui te*

*beatum diecent, ipsi te decipiunt. Adulatio mala, III, 619, 2 : Qui dereligit consilium senum et adhibuit adolescentes. Quam sint noxi adulatores, VI, 352, 1 : *Quomodo probatur in confitorio argentum, sic probatur homo in ore laudantis. Praeserum sacerdos et consiliarii, XII, 459, 2. Ego te dabo in pavorem, te et omnes amicos tuos. Adulatio falsa pudefecit laudatum, V, 277, 2 : Verbum mendax justus detestabatur.**

Adulatores sunt cavendi, VI, 344, 1. Adulatio cava tam adulato quam adulanti, cur, V, 394, 2. Exempla. — Adulatio aulis. Henrici VIII, Anglia regis, qui ei in peccato incestus applausit, III, 553, 2; VI, 40, 4.

ADULTERIUM. I. EJUS NATURA ET GRAVITAS.

Adulterium a fornicatione quodcum distinguatur, XIII, 305, 2 : *Ut auferat fornicationes suas a facie mea, et adulteria. Adulteria enorimata ex Scriptis et veterum dictis, II, 215, 1. Id quam Deus dispicat, ibid., 2. Adulterium iniquitas maxima, Job, 613, 1 : *Hoc omne nefas est et iniquitas maximæ. Adulterium cur vocetur furitum, V, 265, 2 : Aquæ furitæ dulciores sunt, et panis absconditus suavit, VI, 456, 1 : *Talis est via mulieris adulteriæ, qui comedit, et tergens os suum, dicit : Non sum operata malum. Est eliam noxientis et gravius furore, V, 479, 2 : *Non grandis est culpa cum quis furituerit, furituerit enim ut esurientem impleat animam. Adulterium est supergressio et circumventio, XIX, 128, 2 : Et ne quis supergreditur, neque circumveniat in negotio fratrem suum. Adulteria culpa quintuplices, IX, 612, 1 : Primo enim in lege Altissimi incredibilis fuit, secundo in virum suum deliquerit. Non potest adulterari, etiam si maritus vel filii ei dent ad hoc facultatem, ibid. Est maleficium et probrum honiump et seculorum, ibid. Adulteria cæstas, V, 480, 2 : Qui autem adulter est, propter cordis inopiam perdet animam suam, IX, 606, 2 : *Omnis homo qui transcedit lectum suum contemnit animam suam et dicens : Quis me videt. Eius inopimentis in quo sita sit, V, 480, 1. Pejor est bruto, et viperæ detrior, ibid. Est similis porco, 587, 1 : Qui tenet adulteram, statutus est et impensus. Adulteri homines timent non Deum, IX, 607, 1, 2 : Et non intelligi... quoniam expelli a se timorem Dei. Adulterium celare adultera cupit, VI, 452, 2, 456, 1 : *Adulteram amat caliginem, Job, 501. Oculi adulteri observari caliginem dicens : Non me videbit oculus. Est timidus et agax, ibid., et seq. Maritus adulterio uxoris convivens, vel illud dissimilans, impius est, V, 586, 2. Adulteri uxori fit adultera, VIII, 342, 1 : *Mulieres eorum insensatae. Adulteram dimittere, non consili tantum, sed et præcepti est, V, 586, 2. Sed prenties a marito in gratiam admittenda, si velit agere clementer, 587, 1. Ab adultero conjugæ divertere hest parti innocentia, XV, 167, 1.*******

II. ADULTERI EFFECTUS.

proveniant, II, 215, 2. Omnia mala secum trahit, V, 585, 2. Eius damna, V, 67, 2 : *Relinquit ducem pubertatis suæ, et pauci Dei sui oblitæ est. Adulterium solvit matrimonium quædum thorum, non quædum vinculum, XV, 420, 2 : Quiunque dimiserit uxorem suam, nisi ob fornicationem. Adulterium thorum, non vinculum solvere, Patres et concilia docent, XVIII, 305, 2 : *Quid si discernerit, manere innuptam. Adulterium est vel ignis in sinu, V, 176, 2 : Numquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimentum illius non ardant? Sic qui ingreditur ad mulierem proximæ sui, 175, 4, 2. Ipsius tandem erupit, et adulterium infamat, 176, 2. Adulterior passim male audit, X, 362, 2 : *Ab amicis (eave) de sermonibus improperiis. Adulteriorum pavor et pena, IX, 610, 2 : Hic in plateis civitatis vindicabilis. Quintuplex epis pena, 612, 1. Adulteria plerumque venefica, V, 330, 1 : *Pulchritudo in osibus ejus, et confusione res dignas gerit. Adulterium est sepe causa cedum de particiudiciorum, II, 215, 1, 2. Adulteria saepe mortem incurrit ob suum adulterium, V, 136, 1, 2; 476, 2; 480, 1. Adulteria saepe in flagranti delicto moriuntur, V, 198, 1 : *Statim eam sequitur... donec transfigurata segita fecerit ejus... et nescit quod de periculo animæ illius agitur. Animæ sua saltem prodigit adulteri, V, 176, 2; 180, 4. Eius culpa est per punitiū delichitum, sed non infamia, V, 181, 1. Adulteria statutus spuria haereditatem ex alieno matrimonio, IX, 652, 1 : *Ez aero viro filius statutus sibi. Adulterini filii saepe sunt male morati, dignitatuß arcentur, et ad sacerdotalia sunt inhabilitati, V, 143, 1 : *Derivarent fontes tui foras.*******

III. ADULTERII FORMA LEGALIS ET SUPPLICIUM.—Eius antiqua pena est mortis supplicium, I, 271, 2 : *Qui tegetur hominius hujus uxorem, morietur. Multe gentes illud morte plectebant, XVI, 432, 2 : Praeserum combustionem, I, 347, 2; V, 176, 2; 180, 1. Quomodo illud puniventer Egypti, Arabes, Parthi, Cumani, ibid. Quomodo Romani quomodo Saxones, Turces et Brasilienses, ibid. Adulteria Egypti non truncabant, XII, 670, 2. Adulteria pena qualis seta Johi, Job, 613, 2. Per urbem medium in Creta traducabantur, XV, 66, 2 et seqq. Nulli in veteri lego hostis poterat expiri, V, 182, 2. Apud Judeos adulteria lapidabantur et comburebantur, II, 130, 1; XII, 616, 2; XVI, 432, 2. Adulterium miraculose probatum in legi Moysi, II, 214, 1. In probatione adulteriæ que maleficiences omni super aquas zelotropæ prolate, II, 214, 1, 2. Quis ejus ritus et ordo, ibid. Rumperetur uterus adulteræ si esset rea, ibid. Causa hujus probationis per aquas, ibid. Apud omnes gentes adulteri sunt infames, V, 181, 1. Adulteriæ pena mortis digni sunt, XIII, 185, 1. Id probatur exemplis, ibid.*

Adulteriæ Deum experientur vindicem, XIX, 515 : *Fornicatores enim et adulteros judicabilis Deus. Adulterium semper punivit Deus, IX, 610, 2; 611,*

1 et seq. Quæ ipsiæ in primitiva Ecclesia penitentia prescripta, V, 180, 2. Adulteria absolvitur a Christo, tum in foro poli, tum in foro fori, XVI, 435, 4. Inspiravit ei Christus contritionem de peccatis, ibid. Adulterii in muliere variae sunt causa, IX, 691, 1 : *Non des aquæ tuæ existum, nec modicum, nec mulieri nequam ventum produendi.*

Adulterium Davidis allegorie Christi erga Ecclesiæ amorem indicat, XVIII, 101, 2. Allegoria quæsita in adulterio Davidis non est propria, III, 477, 1. Adulterare quare Osse jubearunt dominum suum abducere, XIII, 323, 1, 2. Quæ et qualis fuerit hoc, ibid. et seqq. Adulteri spiritalis quinam sint, XX, 175, 4.

ADVERSITAS, AERUMNE, AFFLICTIO, TRIBULATIO, I. NATURE DEFINITIO.—Afflictio etiam labor dicitur, V, 510, 1: *Anima laborans laborat sibi. Tribulatio est tentatio, XX, 15, 2 : Omne gaudium existimat, cum in variis tentationis incidit. Cur tribulatio dicatur mors et mortificatio Christi, XVIII, 441, 1 : Semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes. Tribulatio duplex quæ dicitur, XIV, 166, 1 : *Non consurgit duplex tribulatio. Errunne heujus vita variae ob peccata. Ado, X, 326, 2 : Jugum grave super filias Adam. Afflictio durissima quæ sit, VII, 149, 1. Vidi sub sole in loco judicis impeditam. Afflictio magna incumbens sapiens quæ sit, 291, 2 : *Multa hominis afflictio, quia ignorat præterita, et futura nulli potest scire nuntio. Afflictio summa hominis est mors, ibid. Tribulatio patientem semper sequitur, non anteverit, XVIII, 441, 1 : Persecutionem patimur, sed non derelinquimur. Adversæ res et prospera lœva et dextra significantur, VII, 566, 2 : *Lava ejus sub capite meo, et dextera illius amplectabilis me. Tribulationes aquiloni donantur, VI, 346, 1. Tribulationes mundi sunt flagella Nine, XIV, 188, 2.****

II. AFFLITIONUM CAUSE.—Afflictio homini a Deo data unde ortum habetur, VII, 140, 1 : *Vidi afflictionem quæm Deus dedit filii hominum. Afflictiones variae de causis homini immittuntur, V, 674, 2. Mysticæ tribulationes sunt testas, V, 279, 1 : *Qui restat æstate, filius confusus.**

III. UTILITAS AFFLITIONUM ET MOTIVA AD EAS FORTITER FERENDAS.—*Vt rimo, variz utilitates. Adversa saepe magis prouint quam prospera, IX, 345, 2 : Bona et mala, vita et mors, pauperies et honestas Dei sunt. Afflictionum utilitas, I, 367, 2 : Merito hæc patimur, XX, 184, 1 : *Et lugere et plorare. Quam sint utilis tribulationes, XIV, 476, 2 : *El dominus facit nives, et pluviam imbris dabit eis; et faciunt ut homo ad extornia se non effundat; 2º ut convertatur ad cor secundum habet, et in eo profundas virtutum figat radices; 3º eas irrigat pñ et celestibus cogitationibus, 523, 1, 2 : El ducam ter partem per ignem; XVIII, 506, 1 : Nam virtus in infirmitate perficitur. Tribulatio quantum bon includat, XX, 14, 1 : Omne gaudium existimat,***

eum in tribulationes varia incederitis. Tribulationis conitio, V, 415, 1 : *Cor quod novit amaritudinem anima sua.*

*Secundo: 1^a Afflictiones sunt propria Christi discipulis, XX, 363, 2 et seq.: Nolite peregrinari in fervore qui ad tentationem vobis fit. Per eas conformatus Christo, XVIII, 444, 2: Ut et vita Iesu manifestetur in corporibus nostris. Christus crucifixus nos assimilat. XXI, 16, 2. Adversa omnia sunt velut signum Christi, XIV, 351, 2: *Ponam te quasi signaculum.**

*2^a Afflictiones sunt signa amoris Dei, I, 322, 1. Tribulationes a Deo immisso proficiunt ex amore eius, et ad maius bonum nostrum, VI, 333, 2: *Meliora sunt culmina diligenter, etc.* Tribulationes sunt donum perfectum, XX, 64, 2: *Omne datum optimum, et omne donum perfectum.* Sunt signum filiationis, electionis et prædestinationis Dei, X, 23, 1. Afflictio est iudicium et causa salutis, XVIII, 628, 2. Tribulatio Christus justos velut sponsas sibi despondeat, X, 23, 1.*

Tertia pro peccatoribus. 4^a *Erumne hujus vite sunt causa et materia compunctionis,* V, 415, 1: *Cor quod novit amaritudinem anima sua, in gaudio ejus non miscetur extraneus.* Tribulatio est velut pila que Deus peccatores tundit, ut penitentes gemulis effundant, XIV, 280, 2: *Utrale, habilitates pilæ.* Est quasi malles conterens cor, XII, 57, 2: *Contrivi cor cornu fornicanum.* Est telum Dei quo fugientes ad se retrahit, XIII, 362, 1, 2: *Percutiet et curabit nos.* Est quasi rete Dei, XII, 362, 2: *Exexpandit rete pedibus meis.* Tribulatio tamen multi fiunt peiores, 663, 1: *Omnes isti ex et stannum, et ferrum et plumbum in medio fornicis, scoria argenti facti sunt.*

*4^a Tribulationes dantur a Deo ad concupiscentiam coquendam et puniendam, XVIII, 92, 1: *Scientes quod tribulatio patientem operatur.* Tribulatio est concupiscentiae domitrix, XIX, 498, 2: *Fili mi, noli negligere disciplinam domini, XXI, 16, 2.* Est velut aratum quod malorum heriar cogitatione vellet, Job, 362, 1, 2. Afflictiones sunt remedium superbie, Job, 646, 1: *Aperit aures virorum, ut oportet hominem ab illis quæ facit, et liberet eum de superbia.* Est optima ad morbos animalia sanatoria medicina, XI, 377, 2. Tribulatio donat lingue, XX, 153, 1: *Lingnam autem natus hominum donare potest.* Erumne Deus peccatori peccandi, via obstruit, XIII, 308, 1: *Propter hoc sepiam, viam tuam spinis.**

*5^a Adversitatis faciunt hominem sapere, XIII, 64, 2: *In ipso tempore sensus meus reversus est in me.* Tribulatio est disciplina et doctrina, V, 85, 1: *Beatus homo qui inventit sapientiam.* Est castigatio et disciplina Dei eam permitentis, XIX, 998, 2. Tribulatio Deus nos erudit, 499, 1: *Flagellat autem omnem filium quem recipit.* Perversitas et tribulatio amaritantes per fellis amaritudinem denotata quid præstet, IV, 294, 1. Erumne hujus vite sunt causa et materia compunctionis.*

6^a Afflictiones virtutem vivificant, roborent

*angusti, illustrant. Tribulatio das exercitium, probacionem et premium, XIII, 363, 1: *Percutiet et curabit nos.* Non enecat hominem, sed vivificat, 412, 1: *Convertentur sedentes in umbra ejus, vivent trito.* Tribulatio quomodo operatur patientiam, XX, 23, 1, 2: *Probatio fidei vestra patientiam operatur.* Tribulatio patientiam et virtutem probat, conservat, auget, et perficit. Adversa non movent virum fortem, IV, 305, 2: *Quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te.* Ostendunt ex collatione virtutem, 421, 2: *Abracham nonne in tentatione inventus est fidelis.* In illis vir fortis perseverat immotus, VI, 233, 4: *Sepulchris enim eadē justus, et resurget.* Tribulatio fides crescit virus et clarescit, XXI, 287, 1. Per tribulacionem additus homini robur, fit Christo crucifixo simillar, per eam crescunt virtutes, 166, 1. *Vidi alterum angelum... habentem signum Dei vivi.* Tribulatio interiore hominem confortat, XVIII, 443, 4: *Licet si quis foris est, noster homo corruptum, tamen is qui virtus est, renovatur de die in diem.* Per hanc viri fortis fortiores evadunt. Per adversa Deus disponit ad martyrium sanctorum suos, XIX, 501, 2: *Omnis disciplina in presenti quidem videtur non esse gaudium, sed mortis.* Tribulatio fortiter tollente animam fidem Deo deo uiuit, XX, 303, 2: *Exhibilit super te laude.**

*7^a Afflictiones ab amore secundi avocant et ad Deum nos confugere facunt, XVI, 558, 2: *Omnem (patrem) qui fuit fructum, purgabil, ut fructum plus afferat,* XX, 14, 1. Erumne corporis et anime cogunt nos ad mortem auctiorem, XIX, 14, 2: *Desiderium habens dissolvi et esse cum Christo.**

*8^a Afflictiones ad calum nos deducunt. Tribulationes sunt porte ad mortem et vitam, X, 552, 2: *Et liberasti me... de portis tribulationum.* Sunt via et quidem rectissima ad calum, V, 292, 2: *Qui incipiunt res iniqui, errat;* XVII, 294, 1: *Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum dei.**

9^a Afflictione brevitas. Justorum afflictiones parvae sunt durationis, sed perennem parvum gloriam, XVIII, 444, 1: *Ia enim, quod in presenti est momentaneum et leue tribulationis nostra,* XX, 18, 1: 249, 1 et seqq.: *In quo exultabilis modicum nunc si oportet contristari;* XIV, 610, 1, 2: *Oritur vobis timentibus nomen ejus, sol justitiae, et sanctitas in praetate ejus.* Post adversa sequuntur prosperas, IX, 366, 2 et seq.: *In die malorum ne sis immenor bonorum.* Afflictio justorum in morte finitur V, 319, 1: *Justus de angustia liberatus est.* Aspera post hanc vitam in dulcia metabuntur, IX, 356, 2. Tribulatio praesens futurum parit gaudium, XVI, 581, 2: *Tristitia vestra vertetur in gaudium.* Parit coronas aeternas, XXI, 179, 2: *Hic sunt qui venerunt de tribulatione magna.*

10^a Ad eas tolerandas auxiliatur Deus. Tribulatio virtibus tum naturæ tum gratiae Deus

*admeittit, V, 496, 1: *Ponitus et statuta fidei Dei sunt.* Similitudines duæ quibus probatur neminem tribulari aut tentari ultra vires, XVIII, 243, 2: *Fidelis Deus est qui non patitur vos tentari supra quod potestis.* Afflictos juvat, sovet et consolatur Deus, VI, 402, 1: *XX 17, 1, n. tribulacionibus Deus vicinus adas sitis.* 2, 1, 43, 1: *Terræ vector conciserunt me... et sublevatis de corruptione vitam meam,* XXI, 27, 1: *Ego Joannes frater vester et particeps in tribulatione.* Tribulatio est focus Dei, XX, 21, 2. Tribulatio est laus Dei, XI, 576, 1, 2. Docet oratio efficacior XIII, 156, 2. Allictis consolatio est video quod Deus ipsorum injurias ultriscatur, XIV, 163, 2: *Bonus dominus et confortans in die tribulationis.* Tribulaciones cum libet, auferit Deus; X, 412, 1, 2: *In sermone ejus siluit ventus.**

11^a Durocim argumenta incitantia ad patientiam in afflictionibus, afferunt ab Apostolo XVIII, 136, 2 et seq.

III. MEDIA AD FORTITER PERENNAS AFFLITIONES.
1^a Ad Deum recurvendum est. In tribulatione non est de Dei ope desperandum, XVI, 489, 2: *Nunscio quia quaenamque poposceris a Deo, acibit tibi heus,* IX, 353, 2. In omni afflictione Deo fidundus es, I, 557, 2: *Dominus pugnabit pro eo* et vos cœtabitis. Afflicti Deo se commendare debent, XX, 373, 1: *Fidelis creatori commendant armis suas.* In tribulatione unicum remedium ad Deum recurvendum, XIII, 44, 1: *Angelus autem Domini descendit... in formacem.* Adversa in prosperis premeditanda, 97, 1: *Timor quem timbam eventi miti, et quod verebar accidit.* Afflictionibus nostris angel boni compatiunt, mali congaudent, XIX, 282, 2: *Spectaculum factum sumus mundo, et angelis et hominibus.* Tribulatio insatiate orandum est, XVI, 590, 1: *Sublevatis occulis in calum, dixit Jesus: Pater, venit hora.* Tribulatio crescente, crescat spes in Deum, XX, 449, 2: *Novit Dominus piis de tentatione eripere.*

*2^a Dum ingrat tribulatio, gaudia beatorum in memoriam revocanda, IX, 356, 1: *Immortalis est enim memoria illius.**

3^a Patienter afflictiones tolerandas sunt. — In tribulatio constantia est necessaria, X, 353, 1: *In testamento tuo, et in illo colloquere.* Tribulationes perdunt eos qui in his non sunt patientes patienter vero eas ferentes cœunt, I, 322, 2. Adversa non sunt molestia patientibus, sed pati solentibus, XVIII, 241, 2: *Semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes.* In adversis non est cadentium animo, XV, 272, 2: *Ne ergo timueritis eos.* In die tribulationis mens omnes suas vires colligit ad resistendum, VI, 225, 226, 1: *Si desperaveris lassus in die angustiæ, imminuetur fortitudo tua.* Sinus in eis adamanus et insuperabiles, XV, 689, 1: *Alii autem palmas in faciem ejus dederunt.* Afflictionem quo animo feramus, si nos voluntati Dei resigneamus, I, 677, 2. Tribulacio-

pro Christo liberata teveranda, XV, 277, 1 : *Et qui non accipit crux suam.* Et generoso animo excipienda, 574, 1 : *Surgite, eamus, ecce appropinquit qui me tradet.* Alacri etiam animo accipienda, XVIII, 92, 1 : *Scientes quod tribulatio patientem operatur.*

⁴⁸ In tribulatione gaudendum. In tribulatione gaudere vero magnum est, XIX, 447, 1 : *Excipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus sancti.* In adversis gratias agere est actus heroicus patiens et perfectio, IV, 274, 1, 2 : *Sed immobilis in Dei timore permanens agens gratias pro eo.* In tribulatione gaudere debent christiani, XVII, 156, 2 : *Ibant gaudentes a conceputa concita,* XX, 248, 1. In iis aque ad prosperis Deo gratia agenda, XXI, 477, 2 : *Benedictio et claritas et gratiarum actio.*

In ea gloriam. Afflictio propter Christum gloriiosa est, XIX, 448, 1, 2 : *Ut glorifistis nomen Domini nostri Christi in vita.* In ea gloriam. sed, XVI, 648, 2 : *Hoc autem dixi, significans qua morte clarificarest essem Deum.* XVIII, 91, 1 : *Non solum autem, sed gloriamur in tribulationibus.* Tribulations sunt ambo, X, 22, 2 ; 23, 1 : *Vasa fragili probat fornax, et homines justus tentatio tribulationis.*

Adversari a tenoris assucessere utilis est, XII, 393, 1, 2 : *Bonum est vitro, cum portaverit jugum ad adolescentiam sua.*

IV. EXEMPLA. Sancti omnes tribulationem salutarem esse censurunt, XIII, 362, 1, 2. In tribulationibus imitari oportet constantem Abrahæ, XVIII, 87. Equanimus Tobias senior erga uxorem sibi multa impropositum, 284, 1.

V. QUOMODO NOS GENERE DEBEMUS ERGA AFFLICITOS. Afflitos omnia videntur esse caliginosæ, immo volvi et involvi, XI, 281, 1 : *Stelle caeli, et splendor earum non expandunt lumen suum.* Afflito non est addita afflictio, Job, 312, 1. Afflito insultare ferimus est, 280, 1. Afflillum affligent crudelitas est, 411, 2. Afflitos qua ratione debemus consolari, I, 473, 2 : *Reversusque est Moses ad Iominum.* Afflitos non sunt carmina latitissima accinenda, XI, 281, 1 : *Acelum in nitro qui cantat carmina cordi pessimo.* Sunt tamen per ea curandi, ibid.

ADVOCATUS. Advocatus quomodo a patrono differat, XX, 533, 1. Advocati subtiles leges civiles suis tricis mire eludent, V, 549, 2. Si iustitiam causam defendant, lingua mendaci congregant thesauros, VI, 100, 2. Advocati iusti culibet causa patrocinantur, X, 167, 2. Advocati pauperes omnipotentes suggeruntur, XIII, 582, 2. Advocati pro pauperibus Roma speciatim designantur, VI, 25, 1.

EGER, EGYPTUS. Egeritudo mentis segritudinem partis carnis, IV, 277, 1, 2. Egerit ultra septimum sine cibo omni esse possunt, X, 118, 2. Egero languido moris suavis est, X, 348, 1. Egyrum præses est S. Raphael, IV, 282, 1.

Egero pro salute Deum primus preectus, X, 273, 2. Commendet se identiter Domino, XX, 216, 1. Primo Deum sibi concuet, deinde medicos adhibeat, X, 262, 1 ; 270, 1. Sacerdotes pro se orare jubeat, 277, 1. Peccata ponitentia explet, X, 273, 2. Pro sanitate recuperanda offerat sacrificium. Egri omnia adimplent, VIII, 415, 1. Etiam medicum advoct in morbi periculo, idque crebat, 276, 1. Quomodo magi et sagæ ægros sanent, X, 270, 1.

Egroti visitandi, IX, 256, 1, 2. Et alii officiosi domandi, ibid. Egrotos quam pius sit visitare, et eos bonum visitari a sanctis, XI, 483, 2. Egrotis potius servendum subinde quam pietati, XVI, 529, 1, 2. Egorum cura habenda est hilariter, XVIII, 208, 1.

EGYPTUS, EGYPTI. Egyptus quando habitari coepit, unde dicta Mæstrina, I, 510, 2 et seqq. Unde dicta Egyptus, ibid. Dicta est terra Cham et Mæstrina, XII, 547, 1 ; XXI, 179, 2. Egyptus et Tyrus hebrei nomes habent affine, ab eadem radice descendens, XII, 713, 1. Cur in obeliscis et nummis per Iacob designatur, XIII, 438, 2. Est triquetra, ibid. Egypti cur in Scriptura vocantur Assur, XII, 724, 1. Cur vocantur museæ, XI, 207, 2. Eius reges cur Pharones vocantur, I, 361, 2, 432, 1. Egypti a Noe servigunt addicti, XIV, 429, 2.

Egyptus est ultra Æthiopian sita, XIV, 304, 1. Judeas ad austrum est, 430, 1. In ea non pluit, sed vice pluvia est Nilus existens, 541, 2 ; XIII, 628, 1. Omne utilitatem, fertilitatem et felicitatem suum debet Nilo, IX, 61, 1. Tota aqua irrigatur, XII, 627, 2. Attanta in Egypto nunquam pluere falsum est, I, 312, 2. Abundat calamus et junco, XI, 317, 1. Praestans profert linum, ibid., 2. Abundat lateribus, quia litora est, XII, 281, 1. Lepræ est obnoxia, ob calores ingentes, XVI, 232, 2.

Egyptus superstitionis et idolatriæ fuit inventrix et magistra, ideoque Judæi vicinis infesta, et vicinia sua noxia, XIII, 527, 2. Egypti erant idolatriæ dediti usque ad insaniatum, XII, 614, 1. Eorum dogmata constabant symbolis, XIII, 223, 4, 2. Sua mysteria representabant et celabant per hieroglyphica, V, 16, 2 ; XIV, 341, 2. Quibus hieroglyphicis Deum exprimerent, XI, 34, 1 ; XIII, 576, 1, 2 ; XIV, 391, 1 ; XIX, 390, 1. Pingebant Deum quasi circulum, XVI, 602, 1. Dei prouidentiam quomodo depingenter, XII, 18, 1 ; XXI, 109, 2. Quomodo solem pingenter, XII, 282, 1, 2.

Eorum quan fuorint portentosa numina, XII, 173, 2 ; XV, 2, 1. Etruscæ, XVIII, 52, 1, 2. Et inania, XI, 130, 1, 2 ; 413, 2. Primi omnium solem et lunam ut deos venerant, XII, 282, 1, 2 ; 563, 1. Egypti bircus sacer erat, XIII, 401, 2. Colebat Jovem tam sub specie hirci quam artus, ibid. Colero boven, canem, felæ accepitrem, ibid. sepidotum, et oxyrinchum, XIII, 436, 1. Co-

secunt Apim et Serapim, I, 363, 1 et seqq. Colebant ovres et capras, II, 242, 2.

Egyptiorum sacerdotes quam essent sobri, I, 460, 2 ; XIII, 14, 1. Eorum sacerdotes sale absubebant ad vestitatem, X, 316, 2. Tunicas lineas, duas sacrarent, induebant, XIV, 274, 1. Olim Egypti circumcidabantur, XII, 86, 2. Et circumcisio illis magno in honore fuit, XVIII, 604, 1. Recens natos cur in frigidam aquam immersant, XII, 606, 1. In morbis resectum capillum pro sisposito diis vovebant, XIV, 79, 1. Quare nefas et abominabiles censerent esse comedere cum Hebreis, I, 732, 2. Cranium mortui in convivis circumferant, IX, 260, 2. Cadavera mire arta dessicabant, XVI, 625, 1. Eorum mos mortuos aromatis condiendi, I, 415, 1. Valebant equorum robore et copia, XII, 468, 2. Quotannis arborum et peccorubrilia illuebant adversus incendium et alia incommoda, XIV, 178, 2. Unde ex superstitio hausta, ibid. Veterum Egyptiorum sapientia qualis esset, I, 441, 1. Quis eos literas docerit, ibid. Primum in tabulis arbois que papyrus dicunt scribere conserperunt, XIV, 224, 1. Eorum academia quæ essent, XII, 442, 1.

Egypti impostura celebres erant, XVII, 385, 1. Credebant se hominum primos ortu, XI, 318, 1. Et ab horribus prognatos, ibid. Quantopere terra sua fertilitate superbent, XII, 714, 1. Eius reges Nilo ut superbebant, quasi nec calo, nec Jovi indigerent, ibid. Eorum fastus, luxus et nequitia 746, 1. Aptæ comparantur arundini, ibid. Sororibus in conjugi miscebarunt, H, 414, 2. Eorum abominationes quan miserent Hebrei, I, 505, 1. Quid hæc tropologie significant, ibid.

Egyptus ultra Æthiopian sita, XIV, 304, 1. Quinque in ea sunt miranda, 2. Accommodatur haec transgressus septimi precepti, 512, 1. Fuit hæc typus ignis infernalis, ibid.

Sexta plaga fuit vesicarum et ulcerum, I, 507, 2. Quia in excavatis sparsa favilla et pulvis, ibid. Quia fuit hic pulvis sparsus, 508, 1. Quales haæ vesicas fuit, ibid. Tropologie quid significat haæ plaga, 2. Accmodatur transgressoribus sexti precepti, 512, 1.

Sexta plaga fuit grandinis, I, 504, 1. Quinque in ea sunt miranda, 2. Accommodatur haec transgressus septimi precepti, 512, 1. Fuit hæc typus ignis infernalis, ibid.

Sexta plaga fuit locustarum, I, 514, 1. Quid mystice significat, 2. Accommodatur transgressoribus octavi per accepit Decalogi, ibid.

Nona plaga fuit tembrarum palpabilium, I, 517, 2. Quenan fuerint harum cause, ibid. Octo horribilia erant in his, ibid. In his Egypti erant quam vieti, et omni lumine privati, 518, 1. Haæ tembræ tropologie significant cœcitatem mentis Egyptiorum, ibid.; item idolatriam, obscuras divine propriaties rationes, item tembras infernales, 2.

Dicima plaga cedes est primogenitorum, I, 520, 2. Fuit haæ acerbissima omnium, quinque de causa, ibid. An facta fuerit per angelum bonum, an per malum, ibid. Quinan hic vocantur primogeniti, ibid. Quid haæ cedes primogenitorum tropologie significat, 521, 2. Applicatur haæ plaga transgressoribus decimi precepti, ibid.

Egypti olim in mari Rubro ad unum omnes sunt submersi, X, 314, 2 ; XIV, 17, 1. Quomodo in mari submersi, I, 561, 2 et seq. Deus in eos ejaculatus est fulmine, et ad unum omnes perirent, 562, 1. Quot numero perirent, 562, 1. Si qui in Pharaone mortui in peccato, descederunt in tartara, XIV, 466, 2.

A quibus postea Egyptus vastata sit, XI, 316, 1. Fuit haæ cum Tyro commercia, XI, 348, 1. Quomodo data sit Chaldaea in mercede pro expugnatione Tyri, XI, 349, 1 ; XII, 718, 1. Quomodo post cladem Nabuchodonosor restituta, XII, 294, 2. Quomodo et a quo restituta si post captivitate

Secunda plaga fuit ranarum, I, 501, 1. Occupabant has omnia loca, 2. Crucicabant omnes sensus, 501, 1. Accommodatur loquacibus clamosis, item philosophis et hereticis, ibid.; item inquiris poetis, ibid. Itam luxuriosis, ibid.

Tertia plaga erat ciniphum, I, 502, 2. Quales fuerint ciniphes, 503, 2. Tropologie significant sompnum haætæciorum, 503, 1. Opponitur tertie precepto Decalogi de Sabato sanctificando, ibid. Cur ciniphes magi non potuerint efficer, 2.

Quarta plaga fuit muscarum, I, 504, 1. Fuit haæ una ex gravissimis, 505, 1, 2. Quales haæ musca fuit, 504, 1. Hæc plaga significat inmorantes perentes, cynicos, caudicos, litigiosos, maledicos, et irquietas curas desideriorum carnalium, 2.

Vinta plaga era pestis, I, 507, 1. Invastit haæ ag pitorum animalia, ibid. Accommodatur transgressus quinti precepti Decalogi, ibid. Ab hac lix. erant animalia Hebreorum, ibid.

Sexta plaga fuit vesicarum et ulcerum, I, 507, 2. Quia in excavatis sparsa favilla et pulvis, ibid. Quia fuit hic pulvis sparsus, 508, 1. Quales haæ vesicas fuit, ibid. Tropologie quid significat haæ plaga, 2. Accmodatur transgressoribus sexti precepti, 512, 1.

Sexta plaga fuit miranda, 2. Accommodatur haec transgressus septimi precepti, 512, 1. Fuit hæc typus ignis infernalis, ibid.

Sexta plaga fuit locustarum, I, 514, 1. Quid mystice significat, 2. Accommodatur transgressoribus octavi per accepit Decalogi, ibid.

Nona plaga fuit tembrarum palpabilium, I, 517, 2. Quenan fuerint harum cause, ibid. Octo horribilia erant in his, ibid. In his Egypti erant quam vieti, et omni lumine privati, 518, 1. Haæ tembræ tropologie significant cœcitatem mentis Egyptiorum, ibid.; item idolatriam, obscuras divine propriaties rationes, item tembras infernales, 2.

Dicima plaga cedes est primogenitorum, I, 520, 2. Fuit haæ acerbissima omnium, quinque de causa, ibid. An facta fuerit per angelum bonum, an per malum, ibid. Quinan hic vocantur primogeniti, ibid. Quid haæ cedes primogenitorum tropologie significat, 521, 2. Applicatur haæ plaga transgressoribus decimi precepti, ibid.

Egypti olim in mari Rubro ad unum omnes sunt submersi, X, 314, 2 ; XIV, 17, 1. Quomodo in mari submersi, I, 561, 2 et seq. Deus in eos ejaculatus est fulmine, et ad unum omnes perirent, 562, 1. Quot numero perirent, 562, 1. Si qui in Pharaone mortui in peccato, descederunt in tartara, XIV, 466, 2.

A quibus postea Egyptus vastata sit, XI, 316, 1. Fuit haæ cum Tyro commercia, XI, 348, 1. Quomodo data sit Chaldaea in mercede pro expugnatione Tyri, XI, 349, 1 ; XII, 718, 1. Quomodo post cladem Nabuchodonosor restituta, XII, 294, 2. Quomodo et a quo restituta si post captivitate

tem Babyloniam, est incertum, XII, 716, 2. Videtur istum factum a Cyro anno primo regni sui, iudicatur. Sub Ptolemais regibus ad pristinam suam gloriam redit, *ibid.* Enia reges post Alexandrum recensentur, XIII, 1°, 1. Quartum Egypti Jeremias propheta tribuerint, XII, 286, 1. Predicunt ad christiana sacra converta dona, XI, 319, 1, 2 et sequi. Quando a Romanis et per quoniam subiectis, XIV, 430, 1. Egyptus abundabat Iudeam cur, IV, 496, 1, 2. Egypti nonno cur vocetur impia Jerusalem, XXI, 229.

Quo tempore Christus in Egyptum fugerit, XVI.
82, 2. Cur in Egyptum fugerit, et non alio, 83, 1
Iudas idola ad Christi ingressum corruerunt, XI.
316, 2; XIV, 333, 2. Balsamum a Christo tunc
recepit, ex quo B. Virgo eo concessit, IX, 644, 1
XV, 83, 2. Egypti multi, visa sanctitate B. Vir-
ginis et Josephi spud se habitationem, verum Deum
cognoovere, *ibid.* Facta est Egyptus postea Dei
templum et paradisus, XI, 316, 1. Postea fuit fe-
raccissima virorum sanctorum, et monachis abun-
davit, XV, 83, 2. Quonodo in ea doruerit mona-
chismus, XI, 320, 2; 455, 4. Ius christiane
urbo multe places habent monachos quan-
dive, XII, 841, 1.

ELAM. Elam est regio Persidis, XIII, 100, 1. Pars Persie, unde ita dicta, XII, 314. Urbs etiam ejusdem regionis, XI, 337, 2. Elam nomine multi omni populi continebantur, XI, 269, 2. Postea Elamitica regio contractior fuit, *ibid.* Elamite omne suum robur ponebant in arcibus, XII, 314, 1. Elamites sunt duplices, XVII, 91, 1.

ÆNIGMA. Ænigma quid propriæ sit, X. 494, 1.
XLII, 623, 1. Ænigma est quesio quo cum involu-
lure verborum proponitur, XVIII, 384, 2. Ænig-
mata in Scriptura vocantur *parabolæ*, XIX, 180, 2.
Ænigma est species parabolæ, V, 17, 1. Ænig-
ma, proverbium, parabola, in Scriptura quad signifi-
cationem a sepe confunduntur, XII, 623, 1. Ænig-
matibus cur utantur prophetæ, XIII, 232, 1, 2.
Ænigmatiscum adaptat priesis V, 29, 2. Ænigma

Enigmatis gaudentibus prisæ, V, 29, 2. *Enigma solis*, VII, 41, 2. *Temporis*, VII, 121, 1. *Enigma seculorum*, et quod sint, 379, 2. *Enigma quoddam hebreum de vocis viri et mulieres significante*, X, 9, 1. *Aliud de anno lunari*, 394, 2. *De die auctoritate*, *ibid.* *De nive*, 402, 2; 407, 1. *De glacie*, 409, 1. *De mente*, X, 559, 2; XX, 88, 2. *Enigma cordis a diabolo procussum*, VI, 200, 1. *Enigma quoddam Bononiense*, X, 10, 1. *Enigma de floribus variis*, X, 1. *Solitudo de homina*, *ibid.* et XIV.

hacimtio, 81. Speluncis de humana, *ibid*, et XIV,
268. 1. Enigmam sophistis *Egypti*, *ibid*. Enigma
de littera, XII, 276. 2. De die ac nocte, 172, 2.
Enigma de Deo Patre, XIII, 92, 1, 2. Enigma de
sonnito, 18, 2. Enigmata e minoribus prophetis
similiter collecta, 265, 1, 2. Enigmata Evangelica
omnia enumerantur, XV, 45, 1 et seq. Enigmata
varia Ausonii et Thaleuti, V, 29, 2. Enigmata
septem. Ven. Bedae, 507, 4.

EQUITAS. *Equitas, judicium et justitia qui dif-*

ferant, V, 21, 1, 2: *Ad suscipiendum... justitiam, et iudicium et aquitatem.* Sepe idem sunt, *idem*, et seqq. *Equis quis dicatur, XIX, 214, 2: Oportet equum esse... non percessorem, nequestem (græcum).* Aquitas divina justitia seu iustitia oras ter seipsum, ratione habet, XII, 637, 2: *Numerus quid via mea non est aqua?* Equitas propria sapientia nos est, V, 211, 1: *Meum est constitutum et aquitas.* Aquitatis symbolum, et hieroglyphicum apud Romanos quid osses XIII, 73, 4: *Appensus es in statera.* Aquitas in iudicando servanda est, XIX, 249, 1: *Hac eritudine... nihil faciens in alteram partem iudicando.* Ipsa est in omni re, tan in iudicio quam in distributione onerum et honorarum servanda, V, 312, 1: *Sistera dolosa abominationis apud teum, et pondus equum, valutas ejus.* Equitas ponderum et mensurarum esse debet cordis principibus et magistratibus, XII, 843, 4: *Sistera iustitiam et equitatem, et hanc iustus erit vobis.*

juncta, et *ephi justum*, et *batus justus* est. *co-*
AER, ÄTHER. Aer interdum per celos intelligitur, XI, 448, 2; XVIII, 500, 2. Aer initio mundi non fuit creatus purus, IX, 621, 2. Aer polluciens at loco splendidius apparuit canidius, IV, 361, 2. Aeris rubor vesperae indicat nubes esse iras, ad-
que noctu dissipandas, ac consequente mane fore serarum, XV, 361, 1 et seqq. Aeris quanta in inferiora sit vis, XX, 454, 1. Est in montibus parior in valibus impiorum, XI, 221. Aer das sanitatis ver morbum, XXI, 196, 1. Äther quid proprius diceatur V, 233, 1. Äther non elementaris, sed co-
lesia, X, 393, 1. Ätheris miracula, V, 235, 1. Ita aere equites visi et armorum suntuosus aliquac signi belli prognostica, IV, 518, 1, 2. Quomodo in eo la-
dotus Deus, V, 239, 2.

Aer usque in diem iudicii plenus est diabolis
XVIII, 600, 2; 674, 2; XX, 391, 2; 444, 2. Quis si
princeps aeris, XVIII, 600, 2. In aere condensato
aura potest diamon representare, XV, 126, 4. Pe-
aura raptus est Christus a diabolo in pinnaculo
tempi, 125, 1. Aerom verborare est frusta labo-
rare, XVIII, 335, 4.

ESOPUS. *Esopus quando vicerit*, IX, 385, 1.
ESOPUS. *Esopus quando vicerit*, IX, 385, 1, 2.
X, 42, 2. *Unde dictus Esopus*, IX, 385, 2. *Rogatus quo iret, respondit se nescire*, VI, 74, 1; X, 314, 2. *Quid responderit Soloni Crescum redarguent*, IX, 385, 2. *Cui Necotonium regem cur suis assimilari*, XI, 548. *Cui Enno profectum accepta vita decessit*, X, 5, 2. *Eius nex et vindicta apud Delphios*, X, 714, 4. *Esopi elegium*, IX, 25, 9.

IV, 25, 2.
ETAS. Etas in Scriptura varie capitari, XI, 433, 2. *Etas hominis post diluvium paulatim accedit et immunita est*, IX, 477, 1. *Etas hominis quam Davidis ac Moysis tempore*, *Psalm.* VI, 107. *Elias integrum et dimidia hominis que sit*, XIV, 242. *Et atque timida pars est a Deo assignatum*, XVI, 329. *Etas humana citio labitur et transil*, VI, 451. *Etatum quatuor hominum symbola*, VI, 437. *Etatum singularem proprii affectus*, IX, 205.

*Ætas maturior aut junior, in morum severitate
aut levitate sita, XIX, 246, 1.*

Estate quavis semper bene agendum, VII, 373. 1.
Etas quilibet ad Deo servendum apia est, XVI,
188. 4. *Etas mystica virtutis, et virtute pradiit*, IX,
69. 2. *Etas tenera flecenta est, non sanilis*, X,
94. 4. *Etas juvenilis flori comparatur*, XX, 47. 1.
Etas pernili disciplina capax, VI, 31. 4. *Etas
stolidus velut corona est*, V, 513. 1. Quo magis
estate crescimus, eo beatitudini finim propiores,
XVIII, 224. 2. *Etas sex mundi*, XX, 352. 1.
FEDONIUS. ET FRATERNUS.

ETERNITAS, ETERNUM. I. Quid sit **Eternitas**, II. 189, 1, 2; **XVIII**, 115, 2: — *Gratia autem Dei vita eterna.* **Eternitas** qualis, **Job**, 689, 2: 690 1: *Numerus annorum ejus inestimabilis.* **Eternitatis** definitio, et etyma, **X**, 118, 2: *Erit illi gloria eterna.* Ipsa quid sit, quomodo sit objectum in quod Deus inspicit, **X**, 380, 4. Quod sit **eternitas** hodie, **XIX**, 356, 1: *Ego hodiis genit uero.* Est ipsa incomprehensibilis, **XVI**, 295, 2: *In principio erat Verbum.* Ejus concepiendas modus, **IX**, 304, 4: *Numerus dierum hominum ut nullum centum annos possit esse.*

annis, quasi guttula aqua maris depulata sunt, et sic calcutus arenis, sic exiguis annis in die aeti. Eternitatem quoniodam imaginem, XX, 494, 2: *Ipsi gloria et nunc et in diem aeternitatis.* Eternitatem concipiimus velut ingenium, sed definitum annorum numerum, XIV, 97, 2. *Anubilabimus in nomine Domini in aeternum et ultra.* Non habet finem aut principium, XIV, 118, 2: *Egressus ejus a diebus aeternitatis.* Est duratio quae nulam habet terminum, 253, 1: *Incurvata sunt collina mundi ab itin- neribus aeternitatis ejus.* Est initium sine initio, XVI, 295, 2; XX, 506, 1. *Quod fuit ab initio.* Eternitas cur detur principium, *ibid.* Eternitas est quasi punctum indivisibile, semper durat unum idemque, VI, 231, 2: *Ante colles ego parturiebas.* Eternitas longitudo, I, 570, 2: *Dominus regnabit in aeternum et ultra,* IV, 503, 2. *Eius descriptio,*

XIV, 619, 2. Eternitatis conditiones, XI, 458, 1. Eternitatis symbola, XII, 510, 2. Representator per rotas corrus Dei triumphantis, ibid. Eternitatis symbolum est oliva, XXI, 226, 2.

Eternitas soli Deo convenit, V, 87, 1: *Longitudo eternarum in dextera ejus*. Job, 247, 2: *Nomquid si uerum dies hominis dies tui?* Separat Deum ab omnibus rebus, IX, 629, 1: *et immutato ante secula creata sumus*. Deus etsi est ipsa eternitas in se, XIV, 253, 2. Eternitas est intrinseca mensura vita et existentiae divinae, XIV, 118, 2. Durationem et quasi aetatem Dei quae infinito tempore ex extenditur, colligit in more etiam, ibid. Ejos origo est immutabilitas Dei, etiam, *heretas hunc*, XV, 455, 2: *Ante uerum Abraham fecerit ego sum*.

Eternum quomodo interdum Scriptora accipiatur,
28. 2: XIV, 2, 1; XIX, 352, 1, 2. Eternum Ille-
ris significat, quod in genere suo magnum est,
et misericordum. XIV, 212, 2: *Nunquid na-
tus a principio, domine?* Eternum quandoque non

absolutam perpetuitatem, sed respectivam et limitatam significat, IV, 422, 1: *David consecutus est sedent regni in sæcula.*

*Ævum, tempus, eternitas comparantur, I, 158, 2.
Ego sum qui sum. Eternitatis est, et distinctionis
Ævum unde dicatur, X, 504, 1: Et est ante ævum,
X, 418, 2; 504, 1. Ævum habet principium, sed
caret fine, XIV, 188, 2.*

Eternitas est causa et origo omnium temporum et saeculorum, XIV, 118, 2 : 353, 2. Eternitas temporum quia sit, id est. Eternitas est axis saeculorum et centrum temporum, X, 312, 4 : A secundo enim usque in secundum respectiv., XIV, 253, 2. Ambit omnia tempora instar circuli, XVII, 276, 1: Quia data est nobis in Christo Iesu ante temporalia secularia. Non ambit totum tempus totum tempori simul coexistendo, IX, 57, 2 : Et intellectus prudentie ad xvi. Eternitas De temporibus omnibus dominatur, XXI, 216, 2 : Et furavit per viventem in secula saeculorum. Eternitas temporum est durans, XX, 479, 1: Unus dies regum Dominum sicut milie anni, et milie anni sicut dies unus.

An aeternitatem sunt ante mundum habuerint angel, XIX, 220. *Quoniam promisisti Deus... ante temporis seculariorum.* Eternitas est in rebus animalium vita perpetuas, V, 87, 1. Eternitas Dei et sanctorum quam sit longa, XXI, 480, 2: *Ante omnia seculum, et in omnia secula seculorum.* Eorum sanctum est seculum futurum, non praesens, IX, 667, 4: *Et non desinam in progenies illorum usque in eorum sanctum.* Eorum pene quoddam aeternum sequetur post finem temporis, id est post mundi consummationem, XXI, 216, 2: *Tempus non erit amplius.* Eternitas ponatur infernalem, XI, 362, 1: *E post multos dies visitabuntur,* 441, 2: *Quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis?* XXI, 266, 2: *Ei in his omnibus, inter nos et vos* chaos magnus firmatus est.

H. ETERNITATIS MEDITATIO QUAM UTILIS. — *Ipsa eternitas est radix iustorum, V, 348, 1: Radix iustorum non commovetur. Rerum contraria constat eternitas, X, 178, 1. Et sic iniunere in opera Altissimi, *hunc et diu*, et *unum contra unum*. Eternitas singula que operamus, 183, 1: *In omnibus operibus tuis precellens esto. Eternitas pendet per mortem, XVIII, 577, 2: Ergo dum tempus habemus, operemur bonum. Eternitas felix est finis omnis sapientiae et virtutis.* — X, 370, 1: *Dabit vos mercedem suam in tempore suo. Eius crebra meditatio stimulis est ad virtutem, XVI, 519, 2: Et scio quia mandatum eius vita eterna est. Eternitas est utilis consideratio, Job, 276, 1. Ejus memoria efficax, XI, 768, 1, 2: *Venit et vernis non morietur. Eterna semper pra oculis habenda, X, 570, 2, 571, 1. Eternitas pra oculis habenda pectuscentia, IX, 238, 2: *Vindicta carnis impii, ignis et vernis. Eternitatem debemus operari, X, 483, 1. Eternorum recta intentio, studiosa meditatio, limpida contemplatio, charitativa affec-****

de, occulta revelatio, experimentalis quodam prae-
gustatio, meritoria opus, sunt septem mystica
stadera eternitatis, ad ingredendum intrinsecum
secretum eternum, XIV, 255, 1, 2. Ad eternita-
tem quomodo suspirandum, I, 763, 1.

ETHIOPIES. **ETHIOPIA.** Ethiopia Scripturæ
nota, fuit pars Arabiae, XV, 72, 1. Sitæ est trans
Ægyptum, XIV, 293, 2. Vicina ei adjacens est
Alexandria, XIV, 193, 1. — Ethiopia Africana du-
plex est, 2. Unde sic dicta, ibid. Ethiopia
Vulcani filius. Ethiopiae denominavit, XIV,
304, 2. Ethiopiae duplexes, Orientales, scilicet Ma-
dianitæ; et Occidentales, scilicet Abyssini, 256, 1.
Ethiopia est terra cymbali alarum, XI, 310, 1, 2.
Cur cymbala alarum assimilatur, ibid., et 311, 1.
Cur Ethiopiae musici comparantur, 310, 1. Quo-
modo sunt populus post quem non est aliis, 311, 2;
312, 1. Quomodo dicatur grecs expectans, ibid.

Ethiopia secunda est hominum, XXI, 210, 2.
Ethiopis olim regebantur a feminis, XVII, 204, 1.
Suas copias in Ægyptum mittebant, XI, 311, 1.
Ethiopis Judæi amici, 310, 1. Magnam habebant
cum Judæis familiaritatem et in religione conse-
nsu, XVII, 203, 2. Ethiopiae Judæis ob coloris
differentiam et singularitatem quasi quid raro et
mirabile, in pretio et delicie fuere, XIII, 650, 1.
Ethiopis quando infesta fuit Judæis, XIV, 293, 2.
Ethiopum clades, XI, 313, 1, 2. Ethiopian vasta-
vit Nabuchodonosor post excisam Judeam, item
Gyrus et Cambyses, XIV, 293, 2.

Ethiopis unde haeserint nomen Dei, XV, 513, 2.
Quomodo Deum vocant, XIX, 500, 2. A quibus ad
fidem Christi conversi, XI, 313, 2; XVII, 203, 2 et
seq. Apud eos mire floruit christianismus, XI,
313, 2. Ethiopiae recenti baptizati sunt lac et mel,
203, 2. Recens baptizati cum Eucharistiam, XIV,
474, 2. Sexta Januarii aquis et immixtum in me-
moriam baptismi Christi, XV, 110, 4.

Ethiopis pro improbo aliquando captiui, XII,
264, 1. Ethiopiae sunt symbolum servitutis, ac
olim a Noe servitiū addicti, XIII, 610, 1. Is cur
assimilentur Israelitæ, ibid., 2. Ethiopiae lavare
qui dicuntur, ibid. Ethiopiae typi sunt diabolus
et impiorum, XIV, 256, 1. Ethiopiae forma diabolus
et sacerdos viri apparuit, XIV, 293, 1. Ethiopiae
tamen diabolos et Judæam pinguit albos; sanctos
vero et angelos pinguit nigros, quia suis ipsi pla-
ceret color, ibid. et VII, 493, 1.

AFFECTUS, AFFECTUS. I. **AFFECTUM**
DEFINITO ET DIVISIO. — Affectiones diversitas in ho-
mino, XX, 43, 2: *Vir duplex animo, inconsans
est in omnibus viis suis.* Tres corum pro objecto
habent bonum, alli tres qui habent malum, 44, 2:
Omnis gaudium existimale. Affectiones hominis est
finitus et limitatus, IX, 492, 2: *Consilarius sit
tibi unus de milie.* Affectiones sunt pedes mentis,
XVIII, 680, 2: *Et calceati pedes in preparatione
Evangelii.* Per renes denotantur, VI, 193, 2: *Et
exultabunt renes mei, cum locuta fuerint rectum*

tabia mea. Affectiones per renes significantur, cogita-
tiones per cor, Psalm, I, 78, 2: *Insuper et usque
ad noctem increpauerunt me renes mei.*

II. **Quomodo SE EXTERIUS PRODANT.** — Affectio
animi per sympathiam in corpus sese diffundit, IV,
277, 1, 2: *Tunc Tobias ingeruit, et cepit orare
cum lacrymis.* Affectiones animi indicant vultu,
naso, oculis, fronte, IX, 544, 2; 552, 1: *Anictus
corporis, et risus dentium et ingressus hominis
enuntiant de illo.* Affectiones indicantes sunt præsertim
oculi, VII, 107, 1: *Et omnis desideraverunt
oculi mei, non negavi eis,* X, 8, 4: *Dominatio mul-
tiuersitatem existentia extorserunt, et in palpebris illi-
tus agnoscerunt, V, 550, 2 et seq.: In facie pri-
dens luctu sapientia, VI, 148, 1. Affactus odii et
amoris per signa subinde, id est verba et opera,
erumpunt, 351, 1: *Quomodo in aguis responderent
vultus prospicientium, sic corda hominum mani-
festata sunt prudentibus.* Affectiones bona, bona
profundunt verba; mala, mala, XV, 308, 2: *Bonus
homo de bono thesauro profert bona.* Affactus
vehemens verba incidit, XIX, 13, 1: *Quod si vi-
vere in carne mihi fructus operis est, et quid
eligamus ignoramus.**

III. **BONORUM AFFECTUM EXCELLENTIA.** — Affec-
tus et intentiones perspicit Deus, X, 378, 4, 2:
Cognovit enim Dominus omnem scientiam. Affactus
sincero omnia nostra habet, XVIII, 417, 1: *Omnia
cœstra in charitatem fuit.* Affectus quantitatem pon-
derat Deus in operum patratione, V, 483, 2: *Ser-
viliuum ponderat est Dominus,* 485, 1: *Revela-
tione opera tua, et dirigentur cogitationes tuae.*
Affactus mentis vim addidit orationi, IX, 231, 1:
Non iteris verbus in oratione tua. Affactus plus
est anima orationis, XV, 184, 2: *Orante autem,
moile multum loqui.* Affactus interior quo sancti
viri pro aliis orant, maior est omni extero ser-
mone, XVIII, 152, 2: *Spiritus postulat pro nobis
genitibus innarrabilis.* Affactus maxime elemo-
niam commenda, XI, 709, 1: *Vidua haec pa-
uper plus omnibus misit.* Affactus addidit volen-
tis, emitus sapientia veluti pretio dato, X, 566, 2:
Quid adiuc retrodat? *Animæ vestrae silunt vehementer.* Affactus sincerus meretur a Deo ulterius
illustrari, XV, 321, 2 et seq.: *Qui enim habet, da-
bit ei, et abundabit.*

IV. **MALORUM AFFECTUM MALI EFFECTUS.** — Af-
fectiones except rationem, IV, 277, 1, 2; 278, 1.
Affactus vitiosus sepe bonum opus vitiat, VI,
484, 2.

V. **AFFECTUS MODERANDI.** — Affectiones omnes
carne sunt naturales, nec in eis est peccatum, nisi
ex negligentiā procedant, XX, 57, 2: *Concep-
tentia, cum conceperit, parit peccatum.* Affectiones
animi quomodo imperandū, I, 704, 2: *Sumes
adipem et duas renes.* Affectiones sunt sapientia
regendi, V, 426, 1: *Dirige semitan pedibus tuis.*
Affactus cum fervore edomandi, 569, 1: *Qui mol-
les est et dissolutus in opere suo, frater ad sua*

opera dissipans. Affactus autem mali sunt con-
traria superandi virtutibus, X, 265, 1: *Fili, in vita
tua, tenta animam tuam.* Affactus carnalis su-
basso debet rationi, non praeso, VI, 457, 2: *Per
terram novetur terra, et querunt non potest susti-
nere.* Affactus irmodiati erga terram sunt mortifi-
candi, XVI, 525, 1; 527, 4: *Quid ego facio, ne-
cis modo, scies autem postea.* Affactus erga pa-
rentes, superandas, dico Christo, XVIII, 523, 1:
*Cum autem placuerit ei qui me segregaverit... con-
tinuo non accueveri carnem et sanguinem.* Affactus
nimis viri temporis uxori, VI, 24, 1: *A domino
autem proprie (datur) uxor prudens.* Affactus car-
nalium non est credendum, X, 259, 2: *Noli consi-
derari cum socero tuo.* Affactus vincens potius est
viro forti, V, 514, 2 et seq.: *Melior est patientis
viro forti, et qui dominatur animo suo, expugna-
tore urbium.* Et velut civitas bene morata, VI,
292, 2 et seq.: *Sicut urbs patens et absque mu-
rorum ambitu, ita vir qui non potest... cohíber
spiritum suum.* Affactus imperans princeps est,
IX, 294, 4: *Judex sapiens judicabit populum
suum.*

Affactus alterius quomodo explorandus, VI,
424, 4: *Intellige quia sunt proximi tui ex teipso.*
Ex affuto nostro alienus erga nos metiendus, VI,
350, 2.

AGAPES. Agape quale esset convivium in pri-
mitiva Ecclesia, V, 462, 2. Ejus descrip̄to scripto
post Eucharistiam fieri solebat, IV, 328, 2; IX,
290, 2; X, 449, 2: *XVII, 106, 1; XVIII, 358, 1.*
Agape olim erat epulum omnibus fidelibus com-
mune, in signum et fomentum charitatis, XV,
554, 2. Erat mens sacra, quomodo XVII, 162, 2.
Agape que essent olim convivia, XX, 458, 2;
673, 1. Cum in eis abusus securus, tunc ab Ec-
clesia vetita fieri, XVIII, 358, 1. Eae christiano-
rum conventus olim clauderant, 395, 2. In eis olim
musica adhibebatur, 659, 2. Agape instruendi
ritus in sepulchra defunctorum, IV, 286, 4; 2, X,
400, 2.

AGAR. Agar fuit Abraham uxoris secundaria, I,
207, 1. Cur et quomodo ejesta a domo Abrahæ,
21, 2 et posse Ismaele Isaaco illudenter non re-
gressit, XVIII, 559, 2. Quid allegorie significet,
I, 210, 2. Agar testamētum vetus et servile signi-
ficiat, XVIII, 556, 1: 558, 1. An sit idem qui mons
Sina, 556, 1. Agar symbolice typus synagogæ est,
541, 1: 559, 1.

AGATHA (S.). S. Agatha pietatib⁹ Christi ser-
vitutem regum opibus, I, 135, 2; 336, 1; XX, 87, 2.
Quid presidi responderit, servilem Christianorum
vitam objecit, XIII, 308, 2. Ex amore Christi am-
biti tormenta, XVIII, 153, 2. Ejus martyrium, XXI,
50, 2. Ejus in tormentis generositas, I, 409, 1; XX,
400, 1. In tormentis gavisa est, XVI, 183, 2. Am-
putata mamilla, constanter Quintianum presidem
est allocuta, XIX, 489, 4. Ejus in tentatione cons-
tituta usque ad mortem, XXI, 50, 1. S. Agatha mo-

rientis oratio, XIX, 310, 1. Ejus corpus et anima
cararunt angeli, 363, 1. S. Agatha epitaphium po-
suereūt angeli, XI, 637, 1; XX, 93, 2. S. Agatha
apparens S. Dignæ virginis Hispanæ cum lilio et
rosa eam ad virginitatem et martyrium invitavit,
XIII, 474, 2. S. Agatha cum sit patrona Melienni
suum, XVII, 433, 2.

AGESILAS. Agesilas, Lacedæmoniorum rex,
ad hunc puer, loco se indigno collocatus, non trist
indiges VI, 260, 1. Quam religione adiutus fuerit,
XII, 372, 1. Atheniensis victor ad templum Mi-
nervæ confugentes violari vetus, II, 283, 2. Rogata
que dōceat bellū maxime exornaret, quid responderit, IV, 438, 1. Item interrogatus qua ratione
duci paretur gloria, 437, 1. Ejus modestia, II, 462, 2. Sima pompa incedebat, ibid. Men-
dicacum maxime abominabatur, V, 529, 1. Ejus
de aliorum laudatoribus aut detractoribus dictum,
XII, 82, 2. Ejus munificencia, XVIII, 602, 1. Com-
filio reprobescobat, 555, 4. Ejus duritas et
contumia in vieti et vestitu, I, 666, 1. Ejus in
vite rigore constantia, X, 34, 4. Ejus generosa
vita in podagre doloribus, XIX, 466, 1; XX,
18, 2.

AGGEUS. Aggeus propheta quis, quid ejus
nomen sonet, XIV, 213, 1; 314, 1, 2. Qua estate
foruerit, XI, 60, 2. An fuerit angelus incarnatus,
XIV, 331, 2. Cur vocetur nuntius Domini, 327, 2.
Est natus in Babylone, 314, 1. Ejus vita synopsis,
ibid. Juvenis redit cum ceteris Judæis in Ierusalem,
ibid. Quia estate prophetari, et prophete
ejus argumentum, XI, 60, 2; XIII, 256, 2; XIV,
313, 1; 316, 4, 2. Ejus propheticæ partitio, XIV,
314, 1. Ejus hieroglyphica, XIII, 280, 2. Ejus
adagia, 273, 2. Quot annis ejus propheta de Christo
cum antecesseri, 313, 2. Ejus ingens animus,
ibid. An psalmos aliquos composuerit, an vero
lantum populus eos ceccinari, Aggeo preante,
XIV, 314, 1. Quando Judæos ad templi fabricam
sit adhortatus, 316, 1.

AGNES (S.). S. Agnes baptismi sui vestem magni-
ficiat, XVIII, 548, 1. Juvenem opulentum repudiat
et post mortem parentibus apparet, XX, 178, 1.
Christianum sponsum omnibus alii præposuit, XIV
377, 1, 2. Statura exili finit, 403, 2. Ejus spiritu-
lis orationes, XII, 612, 1. Ad lupanar damnat illæss
exit, XXI, 325 2. Ejus fortitudo, XII, 257, 2. In
igne illæ mansit, X, 552, 4; XIX, 421, 1. Ejus
moriens ad carnificem generosa vox, I, 407, 1.
Martyri et virginitatis sue coronam, Deo acceptam
refert, XVI, 445, 1, 2. Post mortem parentibus glori-
osissima apparet, prolibet ne se mortuam lugeant,
VII, 470, 1; XII, 764, 2; XX, 178, 2; XXI,
275, 2.

AGNUS. Agnus paschalis immolandus quere-
batur decimo die, et in urbem solennis pompa in-
ducebatur, idque quatuor de causis, I, 525, 2.
Allegoricæ hoc Christo accommodatur, ibid. et XV,
460, 1. Agnus cum Deo sibi voluntas offerri,

vitulum, I, 526, 4. Debet esse sine macula, *ibid.* et XX, 478, 1. Quid hoc tropologice significet, I, 526, 2. Et masculus, *ibid.* Quid hoc tropologice significet, *ibid.* Item simiculus; quid hoc symbolice et tropologice significet, 527, 1. Quo tempore et quo vespera debet immolarci, 528, 1, 2 et seq. Quo ritu immolariunt et ebedatur a Judeis, II, 532, 4: XV, 550, 2; XVIII, 365, 2. Domi a qualibet familiastre immolabatur, XV, 550, 2. Eius esus duo significat, I, 532, 1. Quare comedebut cum lacteis, 531, 1. Qualis hinc lacteum fuerit, *ibid.* Debet igit assari et cur, 531, 2. Idque in formam crucis, *ibid.* Significat hoc Christum in cruce fixum et assatum, *ibid.* et X, 478, 1. Non poterat ex eo quid crudum comedti, et quid hoc tropologice significet, I, 531, 2. Cur debebat a ca' cati comedti, I, 532, 1. Item a stantibus, *ibid.* Quid hoc symbolice significet, 2. Eius sanguine tinctus est Hebraeorum, I, 336, 2. Cur in eo Deus ossa frangi veteris, 533, 4. Ejus ceremonia accommodantur Christo et Eucharistie, 533, 2 et seq. Agno paschalii comeso, psalmos canebant Judaei, X, 156, 2. Quomodo Agnus paschalii factus sit in laqueum Iudeis, XIII, 190, 2.

Agnus paschalii quomodo figura Chri. i. XIV, 558, 1. Agnus vero fuit Christus, XI, 632, 4; XVIII, 288, 2. Ejus Victoria leonina, *ibid.* Agnus Moab est Christus ex Ruth prognatus, XI, 301, 1, 2. Agnus Dei cur dicatur Christus, XII, 100, 1; XVI, 317, 2; 319, 1; XX, 264, 2; XXI, 124, 1. Agni figura olim depictus est Christus, XXI, 124, 1. Agnus ab origine mundi occisus quomodo sit Christus, XVII, 123, 1; XXI, 236, 2. Agnus quomodo ab origine mundi occisus dicatur, cum tunc nondum extaret, XIV, 117, 1. Cur sit stans, cum sit mortuus, XXI, 124, 2; 126, 1. Quomodo sit tanquam occisus, 125, 4. Quomodo acceptari librum de manu sedentis in throno, *ibid.* Agnus est templum Beatorum, cur, 401, 2 et seq. Nuptia Agni perficiuntur in celo, XVI, 333, 4.

Agni significant fideles, XVI, 645, 2. Agni parabilem dant escam et vestem, VI, 357, 2. Eos pascere est facile, *ibid.* Symbolum sunt innocencie, V, 94, 2 et seq. Agnos et castos amat Christus, XI, 632, 2; XXI, 268, 4.

Agni benedictio origo, VII, 317, 2. Agni cerer antiquus nus, XII, 100, 2. Agni cerer benefici a summo Pontifice beneficiatur, XXI, 124, 2. Agnus cereus olim recens baptizatus dabatur loco vestis candidae quam deponebant, XVIII, 288, 1. Per agnos benedictos qui ratione lugetur deponit, IV, 298, 1.

AGON. Agon et cursus quomodo distinguuntur, XIX, 310, 1. Agones celebres in Grecia erant quartuor, IX, 163, 1. Agon Olympicus olim quem celebris in Grecia, XXI, 89, 2. Agon quinquennialis quis, IV, 514, 2. Celebrabantur in honore Hercolis, *ibid.* 2. Agones Capitolini quando numerari coepit, XVII, 10, 1. Qualis sit agon militis christi-

tiani, XIX, 261, 2. Agon christianorum est conatus ad salutem vel gehennam, XV, 209, 2.

AGRI, AGRICOLE, AGRICULTURA. Ager etiam oppidum vocatur, XV, 717, 2. Ager empus nocturnus habebat ultra annum jubilari, VI, 170, 2. Eius terminus non transferendi, *ibid.* *No transgrediaris terminos antiquos quos posuerunt patres tu*. Agerum limites olim erant lapis, aut erecta columna, aut titulus, XIII, 356, 2: *Facit sunt principes Iudei quasi assumentes terminum. Agri benedictio sita est in tribus, I, 280, 2: Steu odor agri pleni cui benedixit Dominus. Commendabilis est a bono vicino, VI, 341, 1: Melior est vicinus iusta quam frater procul.* Diligenter colendus est, 369, 4. Agrum semiari diversi semine sunt Judeis a Deo inhibitus, II, 123, 1: *Agrum tuum non seres diverso semine. Quenan hujus praecepti causa, ibid. et seq. Quae sit hujus rei tropologica causa, 2.* Ager bene catus dominus locupletat, V, 396, 2: *Muli civi in novitibus patrum. Quae agro neant, ibid.* Ager fideli quis dictatur, XI, 307, 2: *Plantabis plantationem fidem.* Agri quando sitire dicuntur, XIII, 306, 2. Agris per hiemem conductae serenitas, in vere pluvia, XIV, 477, 1: *Et pluviam imbris dabit ei.* Agricole per formicas denotantur, VI, 462, 2. Agricolaram summa felicitas, I, 404, 2: *Isachar asinus fortis, accubans inter terminos. Agricole in republik sunt necessarii, X, 289, 1: Qui tenet aratrum, et qui gloriatur in jaculo. Eorum lites, ut sopinatur et dirimantur, curet principes, VI, 365, 1.* Quod eorum studium, *ibid.* Agricole ante dominos fructus sunt particeps, XIX, 284, 1: *Laborarent agricolam opere primum de fructibus percipere.* Agricole Dei cultum, templa, missas et festa negligentes puniuntur sterilitate, XIV, 323, 1, 2: *Seminatis multum, et intulitis parum.* Agricultoram opera Deo accommodantur, XI, 400, 2: *Numquid tota die arabit arata ut serat?*

Agricultura antiquitas, antiquissima artum est, I, 892, 1. *Tulit ergo Dominus Deus hominem et posuit eum in paradise ut operaretur, X, 289, 2: Gor suum dabit ad versando sulco.* Dicitur instituta est in statu innocentiae, IX, 233, 1: *Non odoris laboriosa opera, et rusticatim creatum ab Altissimo.* Agricultura dignitas, I, 158, 1: *Oxpi vir agricultura exercere terram.* Artium optima est, IX, 233, 1. Fuerunt ei dediti multi viri principes, I, 163, 1; VI, 243, 2: *Prepara foris opus tuum, et diligenter exercere agrum tuum.* Agricultura laus, III, 321, 2: *Et ecce Saul ventib[us] sequens boves de agro.* Ejus intentus, quanto sit, VII, 208, 1. Diligenter est exercenda, I, 272, 1: *Sevit Isae in terra illa, et inventit in ipso anno centuplum.* Quae ejus praecepta, X, 289, 2. Qui ejus labores et fructus, I, 159, 1; IX, 206, 2; 207, 1: *Quasi es qui arat et seminas, accedes ad eam.*

AGRIPPA. Vide HERODES.

ALE. Ale et menas inter se comparantur, XII,

35, 2. Alas quatuor unumprodigio animal Ezechielis habebat, 484, 1, 2. Ab his illorum manus tegebantur, *ibid.* Hie signabant eorum agilitatem et angelorum, 487, 1. Alas tegentes femora notant castitatem, *ibid.* Alas Seraphim cum addantur, XI, 469, 2; 170, 1. Cur ione sex, 170, 1.

Ala ducis aquila itaque mulier, quid significat, XXI, 248, et seqq. Alas quot habentur animalia Joannis et Ezechielis Cherubim, 110, 1. Quid illos quibus ali significarent, *ibid.*

Ala datur ventis velocitatem, XIII, 349, 2. Ale sex symbolica Seraphim operibus nostris addende, ut a terra celum evolent, X, 183, 1. Ale quibus ali significarent, *ibid.*

ALCIMUS. Alcimus pseudoponitifex fuit apostata et proditor Israels, IV, 447, 1. His invidentes Iudei pontificat, cumdem peccatum obtinuit a Demetrio, *ibid.*, 1. Accusati Nicanaeum apud regem, *ibid.*, 2. Jerusalim frustra obdidit, 455, 4. Murus intercamen inter atrium sacerdotum et laicum curtae duratrix, 460, 1. Et alia prophetarum opera, *ibid.* Sed a Deo percessus parvus propter templi profanationem, graviter tortus interficit, *ibid.* et XIV, 504, 1.

ALCORANUS. Alcoranus quid significat, et unde dictus, XIX, 459, 2. Alcoranus Mahometanorum ex fabulis Iudeorum et aliis nosis consarcinatum est, XIV, 309, 2. Alcoranus jubet Turcas armis secundum suam propagari, 428, 2.

ALCUINUS. Alcuinus Flaccus, Beda discipulus, Caroli Magni fui magister, VII, 463, 2. Alcuinus sacras litteras cum laude docuit Eboraci, I, 41, 2. Quando in Apocalypsin scripsit, XXI, 23, 2. Eius diligentia et studium in rebus bonis, V, 76, 1.

ALEXANDER MAGNUS. I. Eius NATALES sub VIII, XIII, 101, 1, 2. — Quomodo fuerit spiritus, XIV, 455, 1. Cur volerit haberi filius Jovis Ammon, IV, 412, 2; XIII, 101, 2. Cur sibi cornua assumperit, XXI, 259, 4, 2. Traditus fuit a patre Philippo Aristotelei eruditius, XIII, 10, 2. Eius complexio ferida, et indoles ignea, 25, 2. Eius transversus obtutus et forma, 102, 4.

II. MAGNITUDINE EJUS PRESAGIA ADIMPLETA, XIII, 24, 2 et 25, 1. — Ei imperium portendit aquila, XII, 624, 1. Qua via orbis imperium sibi parabit, XIV, 208, 1. An mare Pamphyliacum sicco pede miraculose transierit, I, 561, 1; XIV, 482, 2. Dicitur venisse ab occidente, quia Macedonia occidentalis est respectu Asiae, XIII, 102, 2. Victoriam suam contra Persas ex propheta Danielis prescrive potuit, XII, 59, 2. Quadriginta milibus veteranorum prostravit Darium multis centenis milibus militum instructum, IV, 426, 1. Anno sexto regni sui, ad Arbeliam Darium profligavit, eoque occiso, zioniam Persarum transiit ad Graecos, IV, 412, 1. Eius victorie variae in Asia, XIV, 450, 1, 2. Cyri sepulcrum aperte jussit, XII, 731, 2. Fuit pogoniamissus, XIII, 24, 1. Eius celeritas in confundi belli et victorius,

102, 2. Fuit bellum fulmen, XIV, 208, 1. Quanta in omnibus rebus spe niteretur, XIX, 226, 2. Non ininde irrisus fuit ab Arimaze petram abscessam insidente, IV, 345, 2. Cithara modulata ad arma concitabatur, XXI, 129, 2. Cur sros milites barbam radere jussit, XI, 593, 1. Laboriose Tyrum subiit, XIV, 450, 1. Quo nomine Gazam expugnari, 455, 4. Iudam pontificem Iudeorum veneratus est et primum adoravit, X, 457, 4; 523, 2; XIII, 103, 2; XIV, 347, 1; 428, 4; 456, 4; 457; 463, 2. Ejus propensio in Iudeos, XIV, 347, 1. An essa Jeremie transulerit Alexandria, XII, 1, 2. An ei monummentum illustris excitat, *ibid.* Quomodo dicatur Alexandria conditur, cum eam tantum illustrat, XIII, 251, 1. Alexandria non fuit conditor, sed nomenactar, XII, 721, 2. Muros nova Alexandriae ad Tanaim per longitudinem stadiorum sexaginta erexit spatio septendecim dierum, IV, 244, 1, 2. Ejus gloria quanta fuerit, XIII, 89, 1. Ejus fama omnes percelluit, 24, 1. Dominatus est pene universa terra nostra, *ibid.* Vocari se voluit regem terrarum et mundi, 25, 2. Ejus constans felicitas, I, 288, 2; XIII, 25, 1. Ejus miseria, XIII, 104, 2. Ejus gloria et casus 103, 1.

III. ALEXANDRI BREVIS VITA, XIII, 102, 1. — Præsagia mortis ejus, 2. Alcoronus Mahometanorum ex fabulis Iudeorum et aliis nosis consarcinatum est, XIV, 309, 2. Alcoronus jubet Turcas armis secundum suam propagari, 428, 2.

ALCUNIUS. Alcuinus Flaccus, Beda discipulus, Caroli Magni fui magister, VII, 463, 2. Alcuinus sacras litteras cum laude docuit Eboraci, I, 41, 2. Quando in Apocalypsin scripsit, XXI, 23, 2. Eius intentus et studium in rebus bonis, V, 76, 1.

ALEXANDER MAGNUS. I. Eius NATALES sub VIII, XIII, 101, 1, 2. — Quomodo fuerit spiritus, XIV, 455, 1. Cur volerit haberi filius Jovis Ammon, IV, 412, 2; XIII, 101, 2. Cur sibi cornua assumperit, XXI, 259, 4, 2. Traditus fuit a patre Philippo Aristotelei eruditius, XIII, 10, 2. Eius complexio ferida, et indoles ignea, 25, 2. Eius transversus obtutus et forma, 102, 4.

IV. ALEXANDRI TYPUS ET FIGURE. — Alexander vocatur hircus caprarum, II, 282; VI, 466, 1. Vocatur hircus caprarum in Scriptura, quia erat adiutus juvenis, XIV, 195, 2. Est hircus ob decem analogias, XIII, 101, 2. An per pardum representetur, XII, 52, 2. Cur sibi cornua assumperit, XIV, 208, 1. Comparatur pardo sive panthera per omnes hirsus bullae proprietas, XIII, 58, 1, 2. Pavoni confertur, 89, 1. Asri comparatur, 24, 1. Vocatur rex foris ab Angelo, 148, 2. Non intelligatur per virum inter myrta stantem, XIV, 366, 4. Nec ejus successors per equos rufos, albos, varios a Zacharia visos, *ibid.* An fuerit Gog, XIX, 163, 2.

V. EJUS VIRTUTES ET VITIA, XIII, 88, 2. — Ejus incredibilis mentis vigor, ingens solertia, et mentis fortitude, 25, 2. Ejusdem eruditio, et in doctis amor et favor, 26, 1, 2. Illius cum gyman-